

Uczelniany Zespół ds. Wewnętrznego Systemu Zapewniania Jakości Kształcenia

rok akademicki 2022/2023

Jakość infrastruktury materialnej, naukowej i organizacyjnej APS w opinii nauczycieli i studentów

Jakość infrastruktury materialnej, naukowej i organizacyjnej APS w opinii nauczycieli i studentów

Warunki pracy i edukacji w Akademii Pedagogiki Specjalnej

Wprowadzenie.....	3
Przynależność do grup tworzących społeczność APS	4
Płeć / tożsamość płciowa.....	4
Pokoje i gabinety	5
Salę dydaktyczne	7
Warunki pracy w innych pomieszczeniach	11
Postrzeganie sal do pracy własnej i systemu ich rezerwacji	12
Warunki pracy i wsparcia w kwestiach związanych z infrastrukturą, postrzegane zmiany po oddaniu do użytku budynku D	16
Ocena czytelni	23
Ocena szatni	25
Ocena bufetu i miejsc socjalnych (miejsca, w których można korzystać z posiłków i napojów przyniesionych z domu).....	26
Ocena uczelniach miejsc / stref wypoczynku	27
Ocena przestrzeni pomiędzy budynkami	28
Ocena toalet.....	30
Ocena korytarzy, klatek schodowych i wind w budynkach	35
Spostrzeżenia dotyczące wind.....	38
Spostrzeżenia dotyczące przestrzeni wspólnych (korytarze i patio)	38
Spostrzeżenia dotyczące parkingu.....	39
Uwagi dotyczące bufetu i automatów	40
Spostrzeżenia dotyczące toalet.....	41
Spostrzeżenia dotyczące wydarzeń w Akademii Pedagogiki Specjalnej	41
REKOMENDACJE OGÓLNE	42

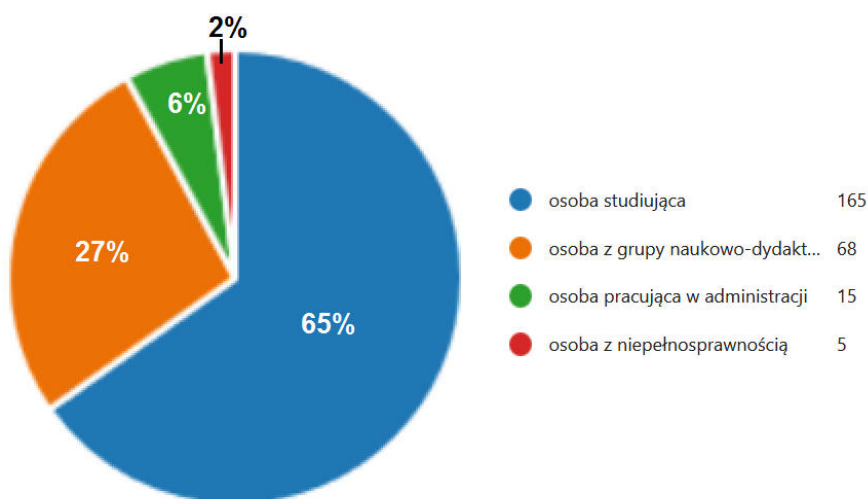
Warunki pracy i edukacji w Akademii Pedagogiki Specjalnej

Wprowadzenie

W roku akademickim 2022/2023 ponownie zbadano jakość infrastruktury po rozbudowie Akademii Pedagogiki Specjalnej. Podobne badania, jeśli chodzi o zakres, przeprowadzono w roku akademickim 2018/2019. W styczniu bieżącego roku oddano do użytku budynek D, co pozwoliło na przeniesienie niektórych gabinetów oraz sal zajęciowych do nowego budynku. Sprawdzone w związku z tym, czy zwiększył się komfort pracy. W toku badań próbowano ustalić, jak osoby badane postrzegają obecnie infrastrukturę APS oraz czy zmianie uległy warunki pracy oraz studiowania. W toku badań zostały ocenione warunki w gabinetach nauczycieli oraz salach zajęciowych (oświetlenie, wentylacja, akustyka, tablice, wyposażenie w sprzęt umożliwiający pracę zespołową). Szczególną uwagę skierowano na funkcjonowanie budynku D, w tym sal do pracy indywidualnej, korzystania z pomieszczeń socjalnych oraz stref studenckich, miejsca wypoczynku, toalety i korytarze. Zbadano również funkcjonowanie bufetów w budynkach A i C.

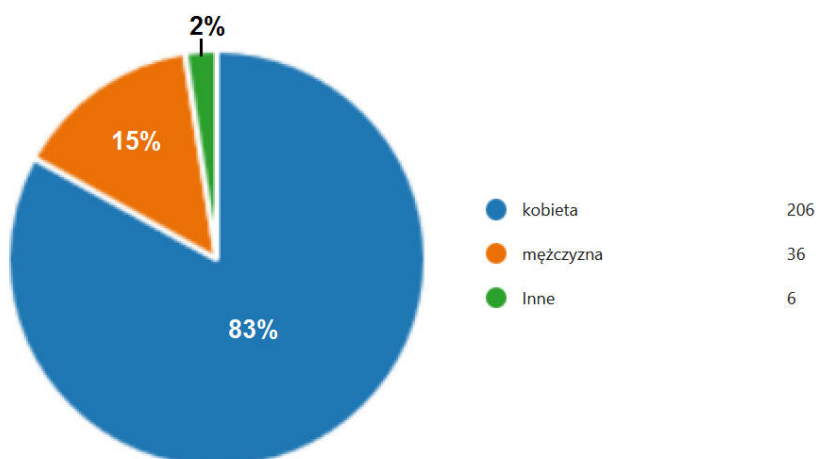
Osoby badane: nauczyciele, pracownicy administracji oraz studenci. Posłużono się metodą sondażu diagnostycznego. Badania przeprowadzono online przy pomocy platformy Teams.

Przynależność do grup tworzących społeczność APS

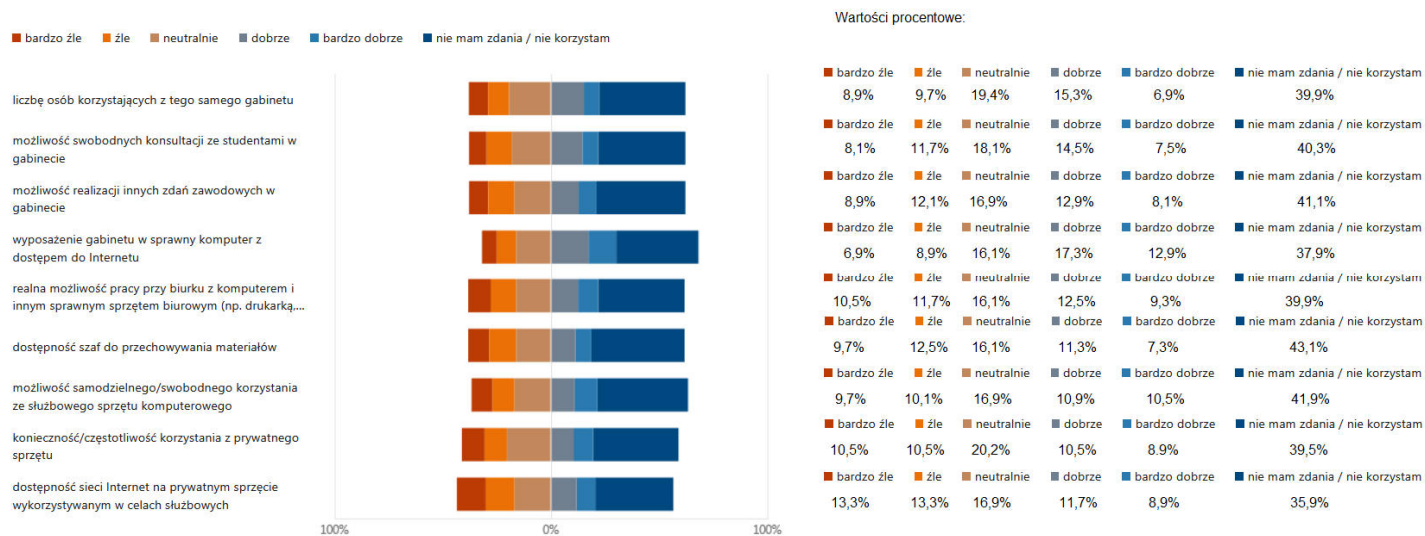
W sumie zbadano 253 osoby. Największą grupę stanowiły osoby studiujące – 165 osób, 68 osób należało do grona nauczycieli akademickich z grupy naukowo-dydaktycznej, 15 osób należało do grupy pracowników administracji. Spośród badanych 5 osób to osoby z niepełnosprawnościami. Badania były realizowane online w semestrze letnim. Jak można zauważyć, nawet dzięki ułatwieniu w postaci prowadzenia badań online, zwrot ankiet był niski, szczególnie w grupie nauczycieli akademickich oraz pracowników działów administracyjnych.

Płeć / tożsamość płciowa

Analizując tożsamość płciową, można zauważyć, że 83% (206 osób) stanowiły kobiety, 15% (36%) mężczyźni, natomiast 2% (6 osób) wskazało na inną tożsamość.

Pokoje i gabinety

Pytanie dotyczące pokojów i gabinetów było skierowane do wszystkich badanych (stąd wysokie wskaźniki odpowiedzi o braku zdania lub niekorzystaniu z danego rozwiązania). Analizując uzyskane odpowiedzi, można stwierdzić, że 39,9% badanych nie ma zdania lub nie korzysta z przydzielonych gabinetów, 19,4% neutralnie wypowiada się w tym temacie, a 8,9% negatywnie ocenia liczbę osób korzystających z gabinetów.

Zapytano o możliwość swobodnych konsultacji ze studentami: 40,3% badanych stwierdziło, że nie ma zdania lub nie korzysta, dobrze lub bardzo dobrze możliwość swobodnych konsultacji oceniło 22% badanych, a źle lub bardzo źle 19,8% badanych nauczycieli.

W przypadku oceny możliwości realizacji innych zadań we własnych gabinetach ponownie ponad 40% badanych nie miało zdania, 21% oceniło dobrze lub bardzo dobrze, źle 12,1%, natomiast bardzo źle 8,9%.

W kolejnym pytaniu skupiono się na wyposażeniu gabinetu – 37,9% nie korzysta z wyposażenia oferującego przez APS, 30,2% ocenia je dobrze lub bardzo dobrze, natomiast 15,8% ocenia wyposażenie gabinetu źle lub bardzo źle.

Przeanalizowano aspekty dotyczące realnej pracy przy biurku ze sprawnym komputerem i innym sprzętem biurowym: 22,2% ocenia negatywnie, 21,8% dobrze lub bardzo dobrze, 16,1% neutralnie, natomiast 39,9% nie ma zadania na ten temat.

Zapytano o możliwość przechowywania materiałów, dostępu do szaf – ponownie ponad 40% nie ma zadania (43,1%), dobrze lub bardzo dobrze ten aspekt oceniło 18,6%, a negatywnie 22,2%.

Możliwość korzystania ze sprzętu służbowego była kolejnym badanym elementem – 21,4% twierdzi, że możliwości są na poziomie dobrym lub bardzo dobrym, 19,8% twierdzi, że możliwości są złe lub bardzo złe, natomiast 41,9% nie ma zadania lub nie korzysta ze sprzętu służbowego dostępnego w Uczelni.

W dalszych czynnościach badawczych próbowano poznać opinię nauczycieli akademickich na temat warunków pracy w gabinetach / pokojach nauczycielskich. W większości wypowiedzi nauczycieli są podobne – ocena warunków pracy jest ich zadaniem negatywna. Na uwagę zasługują powtarzające się głosy dotyczące zbyt dużej liczby osób w pokojach, co uniemożliwia prowadzenia konsultacji czy też innych czynności naukowych. Badani zwracają uwagę, że na bardzo złe wyposażenie. Złe oceniają liczbę i wielkość szafek, służących między innymi na pozostawienie materiałów oraz prac studentów/doktorantów. Nauczyciele zwracają uwagę na fakt, że w pokojach znajduje się tylko jeden komputer, często bez dostępu do drukarki:

„Złe oceniałam pokój, w którym pracuję z całym zespołem. Jest nas 8 osób i niewiele metrów do pracy, nie mówiąc o sytuacji, że przychodzą do nas studenci na konsultację, czasami musimy wychodzić na korytarz. Warto dodać że z uwagi na specyfikę obecnych studentów (wrażliwych, a nawet przewrażliwionych) może być dyskomfortem rozmowa z wykładowcą przy przysłuchujących się innych osobach. Natomiast po oddaniu budynku D, możemy zarezerwować pokój do pracy indywidualnej i miałam okazję już to robić i rzeczywiście pod tym kątem zmieniła się jakość mojej pracy, ale dyżuru nie mogę tam pełnić ani codziennej pracy naukowej i nadal praca jest pod tym kątem bardzo uciążliwa”,

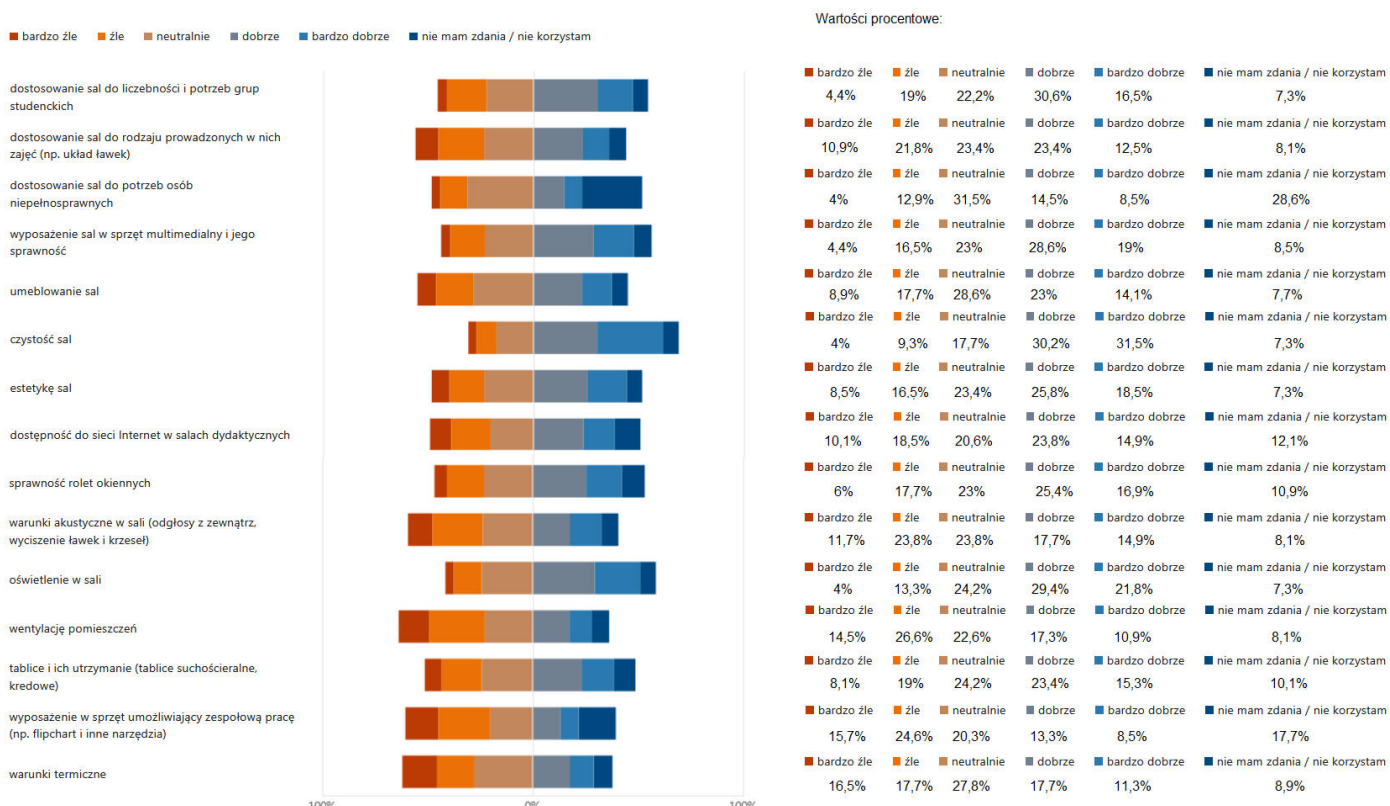
„gabinet, który zajmuję, jest po prostu brzydki, stare meble z różnych kompletów, brudne ściany, niewygodne stanowisko komputerowe. W gabinecie jest ciasno, rolety są popsute”.

Najczęściej powtarzające się opinie na temat możliwości korzystania ze sprzętu komputerowego i sieci Internet są negatywne. Nauczyciele zwracają uwagę, że na jeden komputer przypada 5-8 pracowników, co nie stwarza optymalnych warunków pracy. Większość czynności nauczyciele są zmuszeni wykonywać na prywatnym sprzęcie. Dużo zastrzeżeń budzi sieć internetowa. Zdaniem badanych Wi-Fi często się rozłącza, sieć ma słaby

zasięg jak i przepustowość. Bardzo często nie ma możliwości połączenia – szczególnie w salach położonych na wyższych piętrach. Od momentu otwarcia budynku D Internet w budynku C działa bardzo nieprzewidywalnie. Częściej nie ma dostępu do sieci niż jest.

Nauczyciele zauważają, że sprzęt w budynku D jest o wiele lepszy niż pozostałych budynkach, jednak zdarza się, że i on nie działa właściwie.

Sale dydaktyczne

Następnie poproszono o ocenę sal dydaktycznych. Dostosowanie liczebności sal do wielkości grup studenckich zostało ocenione dobrze (30,6%) lub bardzo dobrze 16,5%. Neutralnie wypowiedziało się w tym temacie 22,2%, natomiast 19% lub bardzo źle 4,4%.

Zbadano dostosowanie sal do rodzaju prowadzonych zajęć dobrze lub bardzo dobrze oceniło je 35,9% badanych, 31,8% ocenia je źle lub bardzo źle, zaś 23,4% to odpowiedzi neutralne.

W badaniu poruszono bardzo ważny aspekt – dostosowania sal do potrzeb osób z niepełnosprawnościami. Uzyskane dane wskazują, że 31,5% ocenia dostosowanie neutralnie,

28,6% osób nie ma zadania, natomiast 23% dobrze lub bardzo dobrze. Tylko 16,9% respondentów źle lub bardzo źle ocenia dostosowanie sal do potrzeb osób z niepełnosprawnościami.

Analizując odpowiedzi w zakresie wyposażenia sal zajęciowych w sprzęt multimedialny i jego sprawność, można stwierdzić, że dobrze ocenia je 28,6% badanych, a 19% bardzo dobrze. Bardzo negatywnie w analizowanym aspekcie wypowiedziało się 4,4% osób.

Zapytano o umeblowanie sal – dobrze lub bardzo dobrze oceniło je 37,1% badanych, 26,6% wypowiedziało się negatywnie. Następnie zapytano o czystość sal zajęciowych, ponad 60% osób oceniło ją pozytywnie.

Pytając o estetykę, uzyskano większość pozytywnych odpowiedzi (25,8% dobrze, 18,5% dobrze), źle oceniło 16,5%, a 8,5% bardzo źle. Neutralnie oceniło 23,4%, a nie miało zdania 12,1%.

Dla wielu osób podczas prowadzenia zajęć jest ważny jest stały dostęp do Internetu. Dobrze możliwość korzystania z Internetu oceniło 23,8% osób, bardzo dobrze 14,9%, źle 18,5% oraz bardzo źle 10,1% badanych.

Podczas korzystania z prezentacji multimedialnej oraz dużego nasłonecznienia sali korzysta się z rolet okiennych. Zapytano badanych o ich sprawność – dobrze lub bardzo dobrze oceniło tę kwestię 38,7% osób, źle lub bardzo źle oceniło 23,7%. Neutralną ocenę wskazało 23% badanych.

Zapytano o warunki akustyczne, tzn. wyciszenie sal, docieranie odgłosów z zewnątrz, wyciszenie ławek i krzeseł. Badani wskazali wyciszenie na poziomie złym lub bardzo złym (35,5%, w tym źle 23,8% oraz źle 11,7%), dobrym lub bardzo dobrym w sumie 32,6% (odpowiednio: 17,7% oraz 14,9%). Można zauważyć, że zdania są podzielone, być może wpływa na ten fakt miejsce realizacji zajęć – ocena może być uzależniona od budynku, w którym zajęcia są realizowane.

Zarówno dla prowadzących jak i dla studentów istotne jest oświetlenie sali, poproszono o jego ocenę. Na podstawie uzyskanych danych można stwierdzić, że sale są dobrze oświetlone. Następnie zapytano o wentylację sal zajęciowych – ponad 40% (41,1%) negatywnie ocenia ten aspekt, 28,2% wypowiedziało się pozytywnie, 22,6% neutralnie, a 8,1% nie ma zadania na ten temat.

Poproszono o ocenę tablic i stopnia ich utrzymania: ze zgromadzonych danych wynika, że ocena jest pozytywna. Podczas niektórych zajęć ważne jest, aby można było korzystać ze sprzętu, który umożliwia pracę zespołową, np. flipchart. Z danych wynika, że 24,3% badanych ocenia dostęp do tego rodzaju sprzętu źle, bardzo źle 15,7%, dobrze 13,3%, a bardzo dobrze 8,5%.

W dalszych czynnościach badawczych próbowano poznać zdanie nauczycieli akademickich na temat zauważalnych problemów, usterek oraz ich propozycje zmian, dotyczące sal w poszczególnych budynkach.

Opinie pracowników dotyczące budynków A, B i C są bardzo podobne i określane, jako „złe i trudne” do wykonywania pracy. W bud. A i B w salach słyszy się, co robi prowadzący obok, szczególnie, jeśli ma zajęcia z wykorzystaniem filmów, muzyki. Przesuwanie krzeseł i ławek jest uciążliwe i hałaśliwe. W bud. C też sale wymagają dostosowania do potrzeb szczególnie grup ćwiczeniowych lub warsztatowych (odpowiednie ustawienie ławek).

Zdaniem badanych należy wymienić rolety oraz zapewnić dostępność tablic typu flipchart. Zdarzają się sytuacje prowadzenia zajęć z dużą grupą w zbyt małej sali.

Dużym problemem wskazywanym przez nauczycieli jest zbyt wysoka temperatura w salach wiosną/latem, a zbyt niska zimą, co powoduje dyskomfort przebywania w pomieszczeniach w starych budynkach. Ponadto zwrócono uwagę na zniszczone, brudne ławki oraz ściany, a także mrugające światła. W salach brakuje flamastrow do pisania na tablicach oraz koszy na śmieci.

Sporym utrudnieniem w niektórych salach dydaktycznych jest zła akustyka. Często słychać zajęcia z innych sal, co bardzo utrudnia pracę.

„Tablica ściernalna biała jest tak stara i popękana, że napisy ściernalnym flamastrem trzeba czyścić spirytusem kilkanaście razy – z powodu starości popękana powierzchnia nie pozwala na łatwe starcie flamastra do tablic. Proszę o wymianę tablicy. Fotel prowadzącego jest zniszczony i się sam rozkłada na leżąco, co powoduje, że trzeba siedzieć podczas zajęć bez podparcia albo stać... W ostatnich miesiącach w sali było zimno – kaloryfery nie grzały mimo faktu zgłaszania tego administracji. Wentylacja jest zbyt słaba i zachodzi konieczność otwierania drzwi na korytarz”.

„Warunki pracy w salach dydaktycznych nie ułatwiają skutecznego przekazywania i zdobywania wiedzy i kompetencji. Oświetlenie jest nieprzyjemne, ostre, często mrugające i

wydające odgłosy, w salach jest bardzo głośno (krzesła i ławki bez wyciszeń, w części sal głośno słychać zajęcia zza ściany, przez drzwi przebijają się odgłosy z korytarzy, w części sal ciągi kominowe generują hałas). Warunki termiczne są bardzo niekomfortowe, w większości sal jest zbyt gorąco, nawet mimo zakręconych grzejników, część sal jest słabo wentylowana, nawet otwarcie wszystkich okien nie powoduje napływu świeżego powietrza. Umieblowanie sal wymusza konwencjonalną pracę z frontalnym układem ławek, co w wielu przypadkach przeszkadza w efektywnej pracy, w nielicznych salach dostępny jest komputer, o innych narzędziach przydatnych do pracy dydaktycznej nie wspominając. Jedynym realnym uwzględnieniem potrzeb osób z niepełnosprawnościami są szerokie drzwi i w części sal dość szerokie przejścia między rzędami ławek, natomiast osoby z niepełnosprawnościami/trudnościami innymi niż ruchowe nie mogą liczyć na żadne dostosowania w sali”.

Opinie nauczycieli dotyczące warunków pracy w budynku D są dość podzielone. Część badanych twierdzi, że nowy budynek jest najlepiej przygotowany do prowadzenia zajęć. Posiada przestronne powierzchnie, jest czysty i nowoczesny. Jednak spore utrudnienia dotyczą wyposażenia sal w ławki.

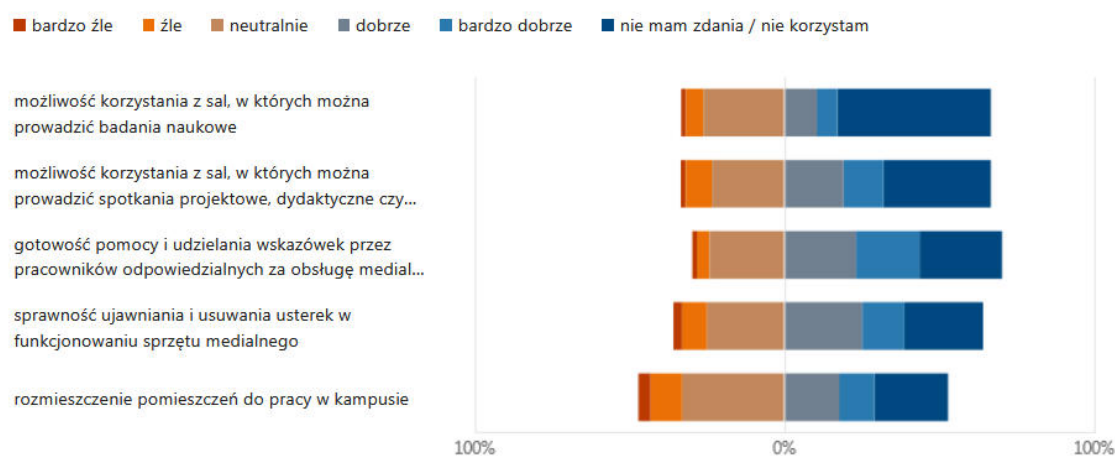
„W budynku D są źle ustawione rzutniki. Dolne linijki slajdów zasłania prowadzący. Warto zauważyć, że sale są czyste, a sprzęt sprawny. Bardzo miło jest przebywać w jasnych pomieszczeniach tego budynku”.

Jednak spore utrudnienia dotyczą wyposażenia sal w ławki. Badania ujawniły, że krzesła z małymi stolikami nie spełniają swoich zadań.

„Nowa (mniejsza) aula w budynku D jest ciężka do przejścia, przez to że jest bardzo niewygodna, nie ma gdzie wyprostować nóg, ciasno”.

„w mniejszej auli nie ma gniazdek i osoby robiące notatki na laptopach albo chcące podładować sprzęt nie mają możliwości korzystania. Obydwie aule nie mają miejsc dla osób na wózkach ani dostawionych ławek do robienia notatek. Oświetlenie w większej auli oślepia...”.

Warunki pracy w innych pomieszczeniach

Wartości procentowe:

bardzo źle	źle	neutralnie	dobrze	bardzo dobrze	nie mam zdania / nie korzystam
1,6%	5,6%	26,2%	10,5%	6,5%	49,6%
1,6%	8,5%	23,4%	19%	6,5%	34,7%
1,6%	4%	24,2%	23%	20,6%	26,6%
2,8%	8,1%	25%	25%	13,7%	25,4%
4%	10,1%	33,1%	17,1%	11,4%	23,8%

W Akademii istnieje możliwość korzystania z innych sal niż dydaktyczne. Poproszono o ocenę sal, w których można prowadzić badania naukowe. Z danych wynika, że prawie połowa badanych (49,6%) nie ma zadania na ten temat, neutralną ocenę wystawiło 26,6%. Dobrze lub bardzo dobrze sale ocenia 17%, a negatywnie 7,2%. Ocena sal, w których można prowadzić m.in. spotkania projektowe była neutralna (23,4%) lub badani nie mieli zdania na ten temat (34,7%), ponieważ nie korzystają z tych pomieszczeń.

Podczas badań poproszono o ocenę możliwości otrzymania pomocy ze strony pracowników odpowiedzialnych za obsługę medialną, uzyskane odpowiedzi, wskazują, że możliwość pomocy jest oceniana dobrze przez 23% badanych, bardzo dobrze 20,6%, neutralnie 24,2%, a źle lub bardzo źle tylko 5,6%. Na podobnym poziomie oceniono funkcjonowanie sprzętu oraz sprawność usuwania usterek.

Ostatnim badanym aspektem w tej części było rozmieszczenie pomieszczeń w kampusie Akademii. Najwięcej osób wskazało na ocenę neutralną – 33,1%, dobrą – 17,1%, bardzo dobrą 11,4%, źle oceniło 10,1% oraz źle 4%.

Spostrzeżenia nauczycieli dotyczące zamykania sal dydaktycznych na klucz są zróżnicowane. W większości jednak pojawiają się opinie, że zamknięte sale powodują spore utrudnienia. Szukanie klucza do sali jest bardzo kłopotliwe i zabiera dużo czasu.

„Pobieranie kluczy w recepcji jest bardzo problematyczne. Wykładowcy nie donoszą klucza po zajęciach w terminie, co sprawia, że kolejna osoba korzystająca z sali, spóźnia się na swoje zajęcia. Ponadto odległość recepcji od sal jest znaczna. "Zdobycie" klucza zabiera całą przerwę między zajęciami”.

„Bardzo utrudnia mi to pracę i czas prowadzenia zajęć, muszę biegać wiele pięter zanim odbiorę klucz, a w budynku D, w którym nie ma przejścia z budynku C, to w ogóle zajmuje to dużo czasu. Problem całkowicie by się rozwiązał, kiedy sale byłyby otwarte, wręcz jest to moje marzenie”.

„Jestem przeciwna zamykaniu sal na klucz, otwarte sale na przerwach sprzyjają integracji studentów, dają przestrzeń do spędzenia czasu w ciszy, poza korytarze”.

Nauczyciele zaproponowali, by w systemie USOS można było odnaleźć informację, która sala jest otwarta, a która zamknięta. Ponadto wskazują, że lepszym rozwiązaniem byłoby zrezygnowanie z zamykania sal, które bezwzględnie tego nie wymagają.

Postrzeżenie sal do pracy własnej i systemu ich rezerwacji

Wspólnym problemem dotyczącym pomieszczeń w budynku D, także tych przeznaczonych do pracy własnej, sygnalizowanym przez osoby odpowiadające jest brak wymiany powietrza i niemożność otwarcia okien. W odpowiedziach zwracano uwagę na konieczność skuteczniejszej wentylacji i nawilżenia powietrza:

„Największe utrudnienia dla mnie to suchość powietrza, zbyt jaskrawe światło i frontalny układ dużych, ciężkich ławek”.

Wiele osób odpowiadających wspomniało o tym, że nie wiedzą o możliwości korzystania z pomieszczeń do samodzielnej pracy, w ich odczuciu brakuje informacji na ten

temat, podobnie jak o pozostałych pomieszczeniach w nowym budynku. Osobom odpowiadającym brakowało tak informacji o możliwości rezerwowania sal do pracy własnej, jak i ogólnego „wprowadzenia” do nowego budynku, w tym informacji o możliwości korzystania z pomieszczeń socjalnych i stref studenckich:

„Brak ogólnej informacji o pomieszczeniach do badań, wszystkie informacje trzeba było zdobywać "przez znajomości" . Było to kłopotliwe”.

„Nawet nie wiedziałam, że jest taka możliwość. To chyba już coś o tym mówi”.

„Nie ma informacji na stronie internetowej, jak zarezerwować pokój pracy indywidualnej w czytelniku budynku D”.

„Nie wiedziałam, że taka możliwość istnieje. Chyba że to dotyczy tylko wykładowców”.

„Nie mam zdania – nie korzystam (opis w systemie rezerwacji sal jest zbyt lakoniczny – na razie wolę pracować w domu) ”.

„Nie wiem jak to się robi, nie wiedziałam że jest taka możliwość”.

„Nie mamy wielu zajęć w budynku D, jednak wydaje się on dobrze dostosowany. Brakuje mi informacji dla studentów, która będzie mówiła o tym gdzie i jakie miejsca dla studentów się tam znajdują”.

„Bardzo pomocna byłaby mapka poruszania się pomiędzy budynkami (dość prosta), aby zaradzić poczuciu zagubienia”.

„Mapa, jak dotrzeć do jakich sal od do w kilku miejscach nie tylko jednego budynku a całego APS bo nie raz już się zgubiłam i wpadłam w atak paniki...”.

„Słaby przepływ komunikacji”.

„Jeśli chodzi o budynek D – nie mam zdania, bo z niego prawie nie korzystam (nie mam tam zajęć) i raczej staram się go omijać ze względu na niejednoznaczne oznaczenia pomieszczeń (kilka razy "udało mi się" zablądzić) i słabą dostępność do windy (mam kłopoty z chodzeniem)”.

„Nie mam żadnych zajęć w tym budynku, więc jedyne zmiany w moim funkcjonowaniu to 1) możliwość zobaczenia jasnych i przestronnych przestrzeni na przerwach podczas zajęć w budynku B, który jest koszmar, szczególnie w przestrzeniach wspólnych; 2) korzystanie z

ogólnie dostępnego pokoju na drugim piętrze. Pragnę tu zauważyć, że brakowało mi bardzo wprowadzenia społeczności Akademii w nowy budynek, np. widząc pomieszczenie socjalne z aneksem kuchennym nie wiedziałam, czy jest ono ogólnie dostępne. Gdybym nie miała tak bardzo dosyć warunków budynku B, to nie dowiedziałabym się o przestrzeniach ogólnie dostępnych w budynku C. Na pewno budynek D robi bardzo dobre wrażenie pod względem estetyki i elementów takich jak kolorystyka, sztuczne oświetlenie czy wymiary przestrzeni wspólnych. Po doświadczeniach z ogólnodostępnego pokoju na drugim piętrze martwi mnie trochę wentylacja”.

Osoby, które korzystały z pomieszczeń do pracy własnej przed wypełnieniem kwestionariusza były zadowolone z panujących w nich warunków. Część osób zwróciła się z prośbą o zainstalowanie na komputerach oprogramowania do analizy materiału badawczego (np. SPSS, AMOS). Pojawiła się także prośba o doposażenie pomieszczeń w wygodny fotel do czytania:

„Sale są dobrym pomysłem, tylko jak trafię do takiej sali w której już pracują 2 osoby, a ja będę trzecia, to nie będę miała dostępu do komputera. Problem pojawia się też wtedy, gdy wszyscy uczestniczymy w konferencji online i sobie nawzajem przeszkadzamy”.

„Sale są super. Można by pomyśleć nad dodaniem w niektórych lub we wszystkich pomieszczeniach wygodnego fotela umożliwiającego wygodne czytanie”.

Zwrócono uwagę na trudności dotyczące rezerwacji pokoi, w tym szczególnie brak informacji o tym, czy ktoś inny zarezerwował wcześniej wybrane pomieszczenie (tę kwestię sygnalizowano najczęściej wśród osób, które dotychczas korzystały z rezerwacji pomieszczeń), konieczność rezerwacji z dobowym wyprzedzeniem (bez możliwości rezerwowania pokoi na bieżąco w razie potrzeby) oraz trudności z obsługą systemu przez telefon:

„Nie widzę potrzeby rezerwacji takiego pokoju doę wcześniej. Czasami danego dnia okazuje się, że mogę albo muszę, bo pokój zakładu jest zajęty. Sugeruję rezerwacje mieszane, część niech będzie rezerwowana doę wcześniej, część niech pozostanie do dyspozycji na bieżąco”.

„Przydatny byłby system elektronicznej rezerwacji sal na spotkania i zebrania dla administracji, z oznaczeniem wyposażenia sal. ilości miejsc, monitory, rzutniki, inne sprzęty pozwalające na prowadzenie prezentacji”.

„Z oddaniem budynku D miało się pracować "przyjaźniej", a jest średnio. Zamieszanie z kluczami, niezbyt sprawna rezerwacja sal do spotkań (okazało się, że sala powinna być dostępna, a nie jest, bo w związku z remontami przeniesiono do niej inną jednostkę adm.) to utrudnianie pracy”.

Choć dla części osób system jest intuicyjny, dla wielu odpowiadających jest on skomplikowany i brakuje instrukcji rezerwacji:

„Jest nie intuicyjny i nie wiemy czy rezerwujemy miejsce w sali, w której już ktoś zarezerwował inne miejsca. Ale to dobre rozwiązanie i warto je doskonalić”.

„System dla mnie działa bardzo dobrze. Można jedynie pomyśleć nad zablokowaniem możliwości rezerwacji miejsc w sali, która już jest przez inną osobę zarezerwowana”.

„Fantastyczny pomysł, takich miejsc powinno być więcej. Problem pojawia się wtedy, gdy w tym samym miejscu ktoś pracuje w grupie, np. prowadzi dyskusję i jednocześnie są osoby, które np. coś przygotowują samodzielnie”.

„Nie mam zdania – nie korzystam (opis w systemie rezerwacji sal jest zbyt lakoniczny - na razie wolę pracować w domu)”.

Jednocześnie w odpowiedziach na to pytanie kilkakrotnie pojawiły się negatywne wypowiedzi na temat możliwości pracy w gabinetach nauczycielskich i w związku z tym konieczności wykonywania zadań zawodowych z domu:

„W moim przypadku te pokoje ratują przed tragicznymi warunkami w gabinecie naszej jednostki, w momencie gdy chcę dłużej popracować na uczelni”.

Pojawiły się także wypowiedzi o trudności prowadzenia na terenie uczelni badań z udziałem dzieci i rodziców:

„Badania prowadzone przez mój zespół musiały być organizowane na zewnątrz APS (w budynkach zaprzyjaźnionych szkół), ponieważ na APS odmówiono możliwości korzystania z przestrzeni przyjaznej dzieciom (m.in. z pomieszczeń laboratoriów itp.), a pomieszczenia, które mogły być wykorzystane nie pozwalały na jednoczesne przebywanie w pomieszczeniu dziecka i rodzica (były zbyt małe aby wstawić tam dwa krzesła). W budynkach APS są przestrzenie, które były zaprojektowane tak, aby mogły w nich przebywać dzieci. Niestety w czasie prowadzonych przez mój zespół badań pomieszczenia te były niewykorzystane i zamknięte. Może warto przekonać osoby odpowiedzialne za pomieszczenia tego typu do

większej otwartości i dzielenia się przestrzenią, szczególnie jeżeli nie jest kłopotliwe lub obciążające”.

Osoby studiujące w swoich wypowiedziach bardzo doceniły sale do pracy własnej. Zwracały uwagę przede wszystkim na brak dostatecznej wentylacji, dobre wyciszenie oraz korzystne urządzenie pomieszczeń do nauki własnej. Jednocześnie zgłaszały potrzebę korzystania z pomieszczeń indywidualnych we dwie osoby do wspólnej pracy, bez konieczności zajmowania sali dla dużej grupy, która w opinii odpowiadających może być bardziej potrzebna większym grupom. Istotną trudnością wskazywaną w wypowiedziach była niedostępność sal do pracy własnej w czytelnicy w niedzielę.

„Sale są bardzo przyjemnie wyciszone, ale czasami panie nie pozwalają wziąć sali do nauki indywidualnej na dwie osoby i każą wziąć dużą salę, co jest o tyle niepraktyczne, że duża sala przydaje się dużym grupom, a w salach do nauki indywidualnej w tym czasie często nikogo nie ma i nie widzę problemu z ich użyciem przez dwie osoby”.

„Bardzo fajne, szczególnie te w czytelnicy, bo są bardzo dźwiękoszczelne i można np. poprowadzić wywiad albo prezentację na zdalnych ćwiczeniach”.

„Wielokrotnie w niedzielę chciałam użyć sal pracy własnej w czytelnicy, oczywiście czytelnicy zamknięta. Dostęp do tych sal powinien być również w niedzielę”.

Warunki pracy i wsparcia w kwestiach związanych z infrastrukturą, postrzegane zmiany po oddaniu do użytku budynku D

Do kwestii pozytywnie ocenianych przez osoby wypełniające kwestionariusz należy zadowolenie z jakości wsparcia udzielanego przez Dział Obsługi Medialnej, choć jednocześnie zwracano uwagę na długotrwałe usterki i brak przepływu informacji na temat niedziałającego wyposażenia multimedialnego, a także na konieczność straty czasu przeznaczonego na zajęcia dydaktyczne, by uzyskać pomoc techniczną.

W odpowiedzi na pytanie o warunki pracy doceniano oddanie do użytku pokoiw socjalnych i stref studenckich, informowano także o zadowoleniu z sal warsztatowych (choć zwracano uwagę na ich niedostateczną liczbę i niekiedy niedostosowanie rodzaju zajęć do przestrzeni, w której są planowane), zwracano także uwagę na brak informacji o możliwości korzystania z nowych przestrzeni:

„Fantastyczna jest przestrzeń do pracy własnej w salce studenckiej na 2 piętrze – tego było zdecydowanie potrzeba, jednak jest tam mało stolików w stosunku do chętnych oraz słaby dostęp do kontaktów. Świetna przestrzeń do pracy w czytelni i możliwość rezerwacji sali do pracy – tego było potrzeba. Cudowne, bo wygodne i duże stoliki na korytarzach, ale za mało – przestrzeń po lewej stronie od klatki schodowej daje możliwość na dodanie 2/3 stolików – stolik na korytarzu jest zazwyczaj jeden, a chętnych do skorzystania z niego jest wielu”.

„Poprawiło się – bo są wreszcie sale warsztatowe w większych ilościach, jest pomieszczenie rekreacyjne dla studentów, są łatwo dostępne (otwarte!) pokoje socjalne dla studentów i dla pracowników. Przydałoby się: – więcej sal warsztatowych i flipchartów z papierem – regulacja/wymiana światła – wszędzie – nawilżanie powietrza – wszędzie! - więcej pokoiów do rekreacji - też dla pracowników! – więcej zieleni w bud. D”.

„Ułatwieniem byłoby wyznaczenie 10 sal o układzie w podkowę i 10 sal o układzie kawiarnianym (4 stanowiska dla 4 zespołów)”.

Studenci i studentki pozytywnie oceniają stworzone dla nich przestrzenie do pracy i integracji, ale sugerują, że warto zamiast jednego dużego stołu, umieścić kilka mniejszych aby możliwe było dyskusowanie projektów studenckich i wspólna nauka w mniejszych grupach.

Wielokrotnie sygnalizowano uciążliwość przemieszczania się pomiędzy budynkami oraz w samym budynku D (w tym brak przejścia parterem z patio do portierni) oraz dużą łatwość zagubienia się w nowej przestrzeni. Często wybrzmiewały negatywne opinie na temat braku spójnych oznakowań w budynku D i – co wydaje się szczególnie istotne – niedostateczne oznakowania na klatkach schodowych w nowym budynku (ale także na Spiskiej) – liczne głosy dotyczyły niebezpieczeństwa korzystania ze schodów przy tak jaskrawym oświetleniu i braku kontrastowych, żółtych oznaczeń:

„Czasem można się zgubić... brak czytelnego oznakowania”.

„Schody są absolutnie niefunkcjonalne dla osób z zaburzeniami widzenia przestrzennego, oznaczenia są niekontrastowe, a same schody zlewają się. Winda jeździ niesamowicie wolno jak na standardy uczelni. Ciągły brak palarni jest zagrożeniem dla ewentualnej ewakuacji, transportu medycznego, czy chociażby wjazdu karetki na kampus. Wyznaczenie miejsca dla osób palących rozwiązałoby wiele problemów, sporów wewnątrz społeczności. Ponadto na

stronie internetowej akademii nie widnieje rozkład pomieszczeń zgodny z WCAG 2.1, co utrudnia poruszanie się między budynkami, jak i wewnątrz nich”.

„Schody są okropne. Wielu studentów wspominało, że niemal z nich spadło przez niski kontrast między stopniami i fakt że są dosyć wąskie i strome”.

„Fatalne jest oznakowanie schodów w nowym budynku. Kolor i odcień użytych płytek powodują, że stopnie się zlewają”.

„W bud. D trudno się poruszać, szczególnie na początku. Wprowadzenie oznakowań. Klatki schodowe, kolorystyka ścian i schodów plus światło nie sprzyjają poruszaniu się. Brak na schodach oznaczeń, gdzie się zaczynają i kończą – te, które są, nie wystarczająco kontrastują (w bud. C – żółto-czarne oznaczenia są zdecydowanie lepsze, generalnie kolorystyka jest tam lepsza)”.

„Dlaczego nie można w łatwy sposób przejść przez parter w budynku D na dziedziniec oraz do budynku B? Zamiast uprościć komunikację trzeba biegać naokoło”.

Pojawiły się także negatywne wypowiedzi na temat szybkości wind w budynku D. Zwrócono również uwagę na brak odbojnic na ścianach w wyremontowanych korytarzach budynku B.

Wśród wypowiedzi dotyczących postrzegania zmian warunków pracy po oddaniu do użytku budynku D często pojawiały się te mówiące o braku zmiany (lub wręcz o pogorszeniu) warunków pracy w gabinetach nauczycielskich:

„Jeszcze nie widzę poprawy warunków pracy”.

„Zastawiam się dlaczego nie zmieniło się nic ws. gabinetów nauczycielskich, po oddaniu do użytku budynku D”.

„Mniejszy komfort w aulach wykładowych w porównaniu z budynkiem C”.

„Teoretycznie mamy więcej miejsca, ale rozwiązania organizacyjne sprawiają, że poświęcamy więcej czasu na dostanie się do sal zajęciowych (zamknięcie na klucz sal dydaktycznych). Zarządzone przeprowadzki nie zawsze poprawiają (w moim Zakładzie wręcz pogarszają) warunki pracy”.

Jednocześnie pojawiały się głosy przeciwne, także wśród osób studiujących:

„Komfort pracy bardzo się poprawił. Możliwość skorzystania z pokoju do pracy indywidualnej daje mi duży komfort, bo nie zawsze mogę pracować w spokoju w swoim "gabinecie". Czytelnia również zachęca do jej odwiedzania”.

„Możliwość prowadzenia zajęć w super komfortowych warunkach. Trudnością jest bieganie po klucze i dość zawila ilość korytarzy w budynku D. Super, że wreszcie są sale, gdzie np. można spokojnie umówić się na odrabianie zajęć”.

„Miło się uczyć i spędzać czas w nowym budynku, nowa infrastruktura zdecydowanie poprawia komfort i skupienie”.

„Kuchnia 10/10, świetny pomysł. Chill room bardzo fajna inicjatywa, jednak jedno pomieszczenie na całą uczelnię i 4 budynki to zdecydowanie za mało. Myślę, że my studenci nie potrzebujemy luksusowych sal do relaksu, świetnie wyposażonych – po prostu chcemy miejsce do siedzenia i stoliki, a tego brakuje”.

„Budynek D jest bardzo jasny, przestronny i komfortowy. Nowa czytelnia – znakomite warunki i pomieszczenia do pracy własnej lub grupowej w czytelni – super”.

„Do komfortu pracy na uczelni przyczyniła się nowa czytelnia, która jest duża, ma dużo miejsc do pracy, pokoje indywidualne, oraz jest jasna. Poprzednia niestety nie zachęcała do korzystania z niej, była przytłaczająca. Dużym plusem jest strefa studenta oraz kuchnia, gdzie można podgrzać jedzenie”.

„Sale pracy indywidualnej zdecydowanie poprawiły jakość projektów/zadań grupowych, które wcześniej musieliśmy (jako grupa) robić poprzez komunikatory”.

„Z budynku D korzystałam niewiele razy, z uwagi na to, że miałam tam jedne zajęcia. Sala, z której korzystałam, była przestronna, dobrze wyposażona i jasna. W budynku D podoba mi się czytelnia, miejsce do pracy grupowej jest genialne! Nie mam zastrzeżeń do budynku D”.

Zwracano także uwagę na zwiększenie przestrzeni do pokonania pomiędzy zajęciami, co szczególnie doskwiera przy dość mocno krytykowanej konieczności pobierania i zdawania kluczy w dwóch portierniach lub wypożyczania sprzętu multimedialnego oraz podczas zjazdów studiów niestacjonarnych w warunkach pięciominutowych przerw. Z aspektów nastroczających trudności wymieniano brak wentylacji i jaskrawe oświetlenie w nowym budynku, a także brak wieszaków przy ławkach.

„Pobieranie sprzętu w bud. C i przejście do budynku D jest niemożliwe w trakcie 15minutowej przerwy przy minimalnej kolejce po sprzęt. Rozwiązanie: wyposażenie wszystkich salw komputery lub dostępność ich w bud D. Prędkość windy uniemożliwia często dotarcie na czas na zajęcia. Sale są duszne – w przypadku słonecznych dni lub zimne – przy braku słońca. Brakuje miejsca na relaks pracownicy: przestrzeń z kanapami i fotelami oraz automatem do kawy”.

Doceniono natomiast komfort pracy i wyposażenie medialne nowych pomieszczeń oraz możliwość korzystania z pokoiów do pracy indywidualnej i nową czytelną. Zauważano także zmniejszenie zatłoczenia w starszych budynkach i zwiększenie dostępności sal dydaktycznych. Jednocześnie doceniono pomieszczenia socjalne i przestrzenie studenckie (choć zwracano uwagę na ich niedostateczną liczbę), wspominano także o braku przestrzeni do wypoczynku pracowniczego. Pojawiły się także wątpliwości dotyczące tablic kredowych i postulaty wymiany ich na rozwiązania bardziej przyjazne m.in. dla osób z astmą czy alergią. Zdania na temat architektury były podzielone: z jednej strony oceniana była jako nowoczesna, przestronna i reprezentatywna, z drugiej – jako sterylna, szpitalna i „martwa”:

„Więcej ozdób, roślin bo jest bardzo pusto. Przydałaby się szatnia na parterze”.

„Nie ma w budynku nawet automatu. Budynek jest pusty i nie zgrywa się z atmosferą uczeni”.

„Jest mniejszy ścisk na korytarzach. Brakuje automatów i bardziej kolorowych dekoracji – wszystko jest czarno-szaro-białe, co, jak uważam ja i wiele z moich kolegów i koleżanek, sprawia, że budynek D wygląda jak szpital albo parking galerii handlowej!”.

„Budynek D poprawił na pewno sytuację z dostępnością sal. Nowa czytelnia bardziej zachęca studentów do skorzystania z niej. Dobrze, że jest również pokój socjalny z możliwością podgrzania sobie jedzenia. Uważam, że powinno takich pomieszczeń być więcej (choćby jedno pomieszczenie na budynek). Dodatkowo brakowało dobrego oznakowania tej sali. Największą wadą jest przemieszczanie się między budynkami, konieczność niekiedy przejścia do drugiego budynku poprzez wyjście na zewnątrz”.

Zgłaszano także uwagi dotyczące akustyki sal dydaktycznych, a także trudności z dostępem do Internetu w całym kampusie Akademii.

Pojawiły się wypowiedzi o trudnościach z otwieraniem i zamykaniem drzwi w budynku D – zwracano uwagę na to, że są ciężkie (więc dla osób np. z ograniczoną

mobilnością mogą być niemożliwe do otwarcia), drzwi w damskich toaletach nie są wyposażone w klamki, natomiast drzwi do sal/pokojów trudno jest zamknąć:

„Drzwi w budynku D są uciążliwe, źle się zamykają”.

„Normalne klamki w wejściu do damskiej toalety. Tych "rączek" nie da się złapać, a w męskich są normalne klamki. Poprawić wentylację pomieszczeń, dodać trochę koloru na korytarzach i w salach, bo wygląda to jak szpital. Brakuje roślin. Aule są ciasne jeśli chodzi o rozmieszczenie siedzeń, a one nie są dobrej jakości”.

Osoby udzielające odpowiedzi zwróciły uwagę na konieczność zainstalowania w budynku D dozowników z wodą pitną (także w IEA) i choćby automatów z przekąskami (choć zdecydowanie wybrzmiała konieczność uruchomienia bufetu w budynku D).

„Ja bym sobie życzyła o takie paski antypoślizgowe na schody na Spiskiej, bo można się zabić na tych schodach, poza tym nic im nie dolega. O i zawsze zazdrościłam Szczęśliwickiej, że jest dostęp do wody pitnej, byłoby super, gdyby taki wodopój znalazłby się też na Spiskiej”.

Osoby studiujące wielokrotnie sygnalizowały niedogodności w nowych salach dydaktycznych na czele z niedostosowanymi krzesłami, niewygodnymi i zbyt małymi pulpitemi oraz niewielką przestrzenią do siedzenia w aulach. Zwrócono uwagę na niewystarczającą liczbę miejsc do siedzenia na korytarzach i w przestrzeniach studenckich. Wybrzmiała również kwestia niedostatecznej liczby gniazdek sieciowych zarówno w salach, jak i na korytarzach w nowym budynku:

„Według mnie budynek D jest jak najbardziej w porządku i prezentuje się dobrze, jest miejsce na odpoczynek między zajęciami. Zastrzeżenie mam do krzesłek, które nie dają komfortu pracy (notowania) na zajęciach. Blaty, które są do nich zamocowane są niestabilne o przede wszystkim za małe”.

„Lepsza jest: estetyka, sprzęt multimedialny, oświetlenie. Gorsze: Krzesła z maciupkami stolikami, konieczność używania kredy”.

„Wygodna jest obsługa systemu multimedialnego w nowych salach”.

„W auli (tej mniej więcej naprzeciwko szatni w budynku D) ekran wisi tak nisko, że nauczyciel siedzący za stołem zasłania sobą część wyświetlanych treści. Trzeba siadać z boku...”.

„Pomieszczenia w bud D są słabo umeblowane, brakuje stołów, miejsc do odłożenia torby przez wykładowcę. brakuje krzeseł w niektórych salach. Byłoby dobrze wyraźnie rozdzielić sale do zajęć typu warsztaty od sal do zajęć typu wykłady. Przy wielkości sal w bud D ekrany LCD są za małe i trudno korzystać z nich w czasie wyświetlania materiałów multimedialnych”.

„Jest więcej sal i to różnych, podobają mi się sale "relaksu", w których można posiedzieć w czasie okienek między zajęciami oraz pokoje socjalne, uporządkowanie kabli w salach jak na razie. Co trzeba ulepszyć: brak komputerów w salach, przez co niemożliwe jest korzystanie z rzutnika, brak wieszaczek na plecaki/torby pod ławkami, ławki są z takiego materiału, że widać każde dotknięcie dłonią, więc pod koniec zajęć całe są w odciskach (nieestetyczny wygląd), krzesła nie mają przerwy na cyrkulację powietrza na plecach, brak gniazdek do ładowania w salach (jedno na salę), brak ławek na korytarzach, mało miejsc do siedzenia, przez co studenci muszą siedzieć na podłodze, nie ma urządzeń do nalewania wody jak w innych budynkach, a jeśli są, to ukryte, sale są słabo wygłuszone, w niektórych, w których można rozsunąć ścianę, słychać wszystkie dźwięki jakby się było we wspólnej sali. Każdy korytarz wygląda podobnie, a nie ma znaków prowadzących np. do toalety, przez co można szukać i szukać, winda jeździ strasznie powoli, można czekać 5 min. aż przyjedzie na piętro, na którym się jest”.

Kilkukrotnie wybrzmiał postulat zwiększenia przestrzeni poza budynkami, tak do relaksu, jak i do prowadzenia zajęć dydaktycznych przy sprzyjającej pogodzie:

„Wciąż brakuje przestrzeni na dworze wokół Akademii aby można było odpocząć czy też poprowadzić ćwiczenia przyrodnicze”.

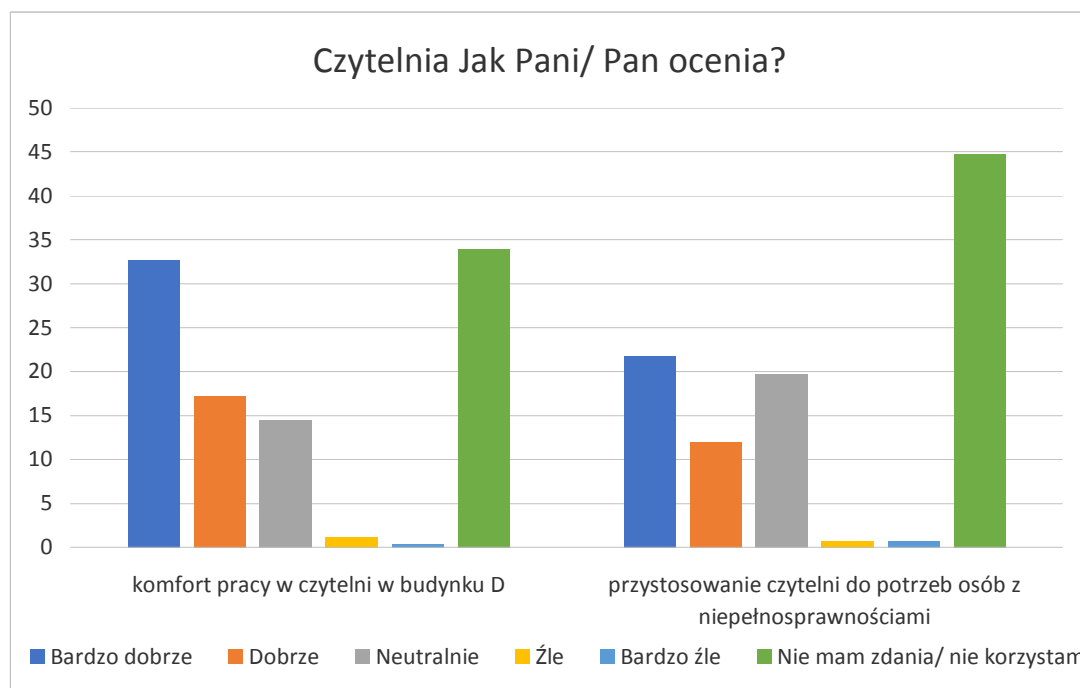
Wspominano także brak parkingu. Na koniec nie sposób nie wspomnieć o wypowiedziach doceniających dostęp w nowym budynku do ciepłej wody, której brak w budynku B był wielokrotnie sygnalizowany:

„Dzięki oddaniu do użytku budynku D pracownicy z budynku B mają bliżej do punktów, gdzie mogą korzystać z ciepłej wody”.

„Bardzo brakuje też parkingu dla samochodów dla pracowników APS!”.

„Bardzo przydałby się wewnętrzny parking”.

Ocena czytelnia

Czytelnię w budynku D oceniło 248 osób. Komfort pracy w czytelni w budynku D oceniło bardzo dobrze 32,7% osób, dobrze 17,3%, neutralnie 14,5%, źle 1,2%, bardzo źle 0,4%, nie miało zdania 33,9% respondentów.

Przystosowanie czytelnia do potrzeb osób z niepełnosprawnościami oceniło bardzo dobrze 21,8% osób, dobrze 12,1%, neutralnie 19,8%, źle 0,8%, bardzo źle 0,8%, nie miało zdania 44,8% respondentów.

Analizując dane, można stwierdzić, że 96 osób napisało spostrzeżenia na temat czytelnia w budynku D. Wśród komentarzy przeważają pozytywne opinie:

„Czytelnia jest bardzo duża i dobrze się prezentuje. Bardzo przyjemnie. Tak powinny wyglądać pozostałe budynki. Jest przestronna, nowoczesna i komfortowa. Miejsce bardzo sprzyja nauce. Jest super tak jak Pan, który tam pracuje – bardzo miły i pomocny. Zaszła duża zmiana pozytywna”.

Wiele opinii ogranicza się do krótkich sformułowań typu: idealnie lub jest dobrze. Na szczególną uwagę zasługują komentarze chwálące personel pracujący w czytelni.

Pojawiają się także komentarze negatywne, które można potraktować jako sugestie zmian w wyposażeniu i funkcjonowaniu czytelnia:

„Troszkę za mała. Super opcja z pokojami pracy indywidualnej, nie każdy jednak wie, że może z nich korzystać. Mogłoby być więcej kanap/puf. Bardzo dobrze zrobiona, dobrze że są pokoje do pracy indywidualnej, duży komfort pracy, można by połączyć bibliotekę z czytelnią, i dać więcej książek, aby był lepszy dostęp do literatury. Toporne drzwi wejściowe – słaby dostęp (trzeba "chodzić na około"). Za mała ilość pokoi do pracy grupowej”.

Spostrzeżenia związane z czytelnią:

Wśród komentarzy pojawiła się kwestia nieczynnej biblioteki w niedziele. Jest to szczególnie istotne dla studentów niestacjonarnych, którzy mogą mieć ograniczony dostęp do czytelni lub byłoby to potencjalne miejsce spędzenia przerwy między zajęciami:

„Nieczynna w niedzielę, a szkoda”.

Drugą kwestią jest brak szatni lub miejsca na odzież i torby. W przyszłości należałoby pomyśleć o takich miejscach, szczególnie jesienią i zimą, gdy aura i pogoda sprzyja noszeniu odzieży wierzchniej:

„Brak miejsca na pozostawienie toreb, plecaków (np. szafki na klucz) oraz podręcznego miejsca na pozostawienie okryć wierzchnich – najbliższa szatnia w budynku C jest za daleko od czytelni – trudno odsyłać osoby, zwłaszcza spoza APS; brak oznaczenia komunikacji do czytelni (zwłaszcza z budynku B do D)”.

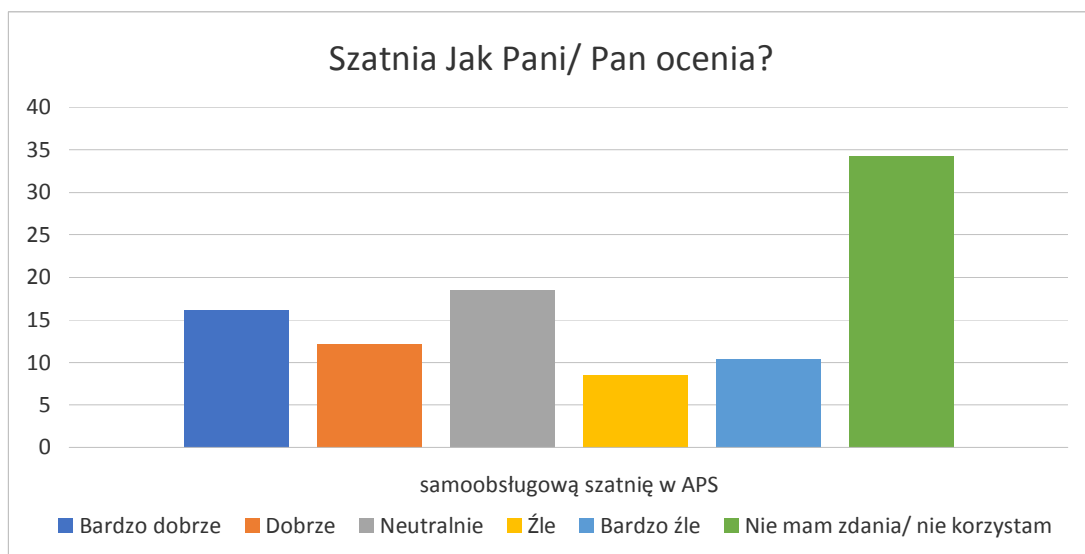
„Brak możliwości regulacji siły nawiewów przez pracownika Czytelni. W Czytelni, pomimo że są otwierane okna – w słoneczne dni jest duszno i gorąco. Pomieszczenie jest nasłonecznione, a nawiewy nie pracują z należytą mocą. Dwa małe pokoje pracy są pozbawione otwieranych okien i w gorące dni nawiewy nie dostarczają odpowiedniej ilości powietrza. I sytuacja odwrotna – w chłodne dni nawiewy pracują z taką mocą, że odczuwalny jest chłód. Ewidentnie brakuje klimatyzacji, którą można regulować samodzielnie wg potrzeb związanych z temperaturą powietrza w danym dniu. Brak wieszaka w Czytelni. Ponieważ w budynku D nie ma szatni – Czytelnicy przychodzą z okryciami wierzchnimi do Czytelni – a trudno odsyłać Czytelników do budynku głównego. Zatem Użytkownicy zajmują dodatkowe miejsca w Czytelni na ubrania, torby, walizki itp. Brak ograniczników w drzwiach wejściowych/głównych do Czytelni. Każdorazowe wejście Czytelnika powoduje, że drzwi głośno się zamykają i powodują dyskomfort pracy. Brak zamka otwieranego kartą lub kodem PIN w drzwiach, które stanowią wejście służbowe dla pracowników Czytelni. Kilkanaście razy dziennie są przez nie przewożone wózkami książki i czasopisma z Magazynu zamówione

przez Czytelników. Każdorazowe otwieranie drzwi kluczem – z zapelnionym materiałem wózkiem bibliotecznym u boku – utrudnia pracę magazynierowi, a także pozostałym pracownikom Biblioteki”.

Następne spostrzeżenie dotyczy oznakowania i dostępu do czytelni. Respondenci wskazali potrzebę lepszego oznakowania i umieszczenia wskazówek, jak poruszać się po czytelni oraz zamontowanie usprawnień drzwi wejściowych.

„Problemy to: brak oznaczeń (np. na podłodze) sposobu dotarcia do Czytelni z bud. B, gdzie znajduje się pozostała część Biblioteki; brak napisu informującego o Czytelni nad drzwiami wejściowymi; brak szatni lub wieszaków na piętrze 3.; brak możliwości regulacji wentylacji w Czytelni; brak zamka kodowego lub na kartę w przejściu służbowym; brak spowalnicza na drzwiach wejściowych do Czytelni = drzwi głośno trzaskają; brak podpórek do drzwi (tzw. nóżek); niewystarczająca ilość gniazdek elektrycznych dla czytelników”.

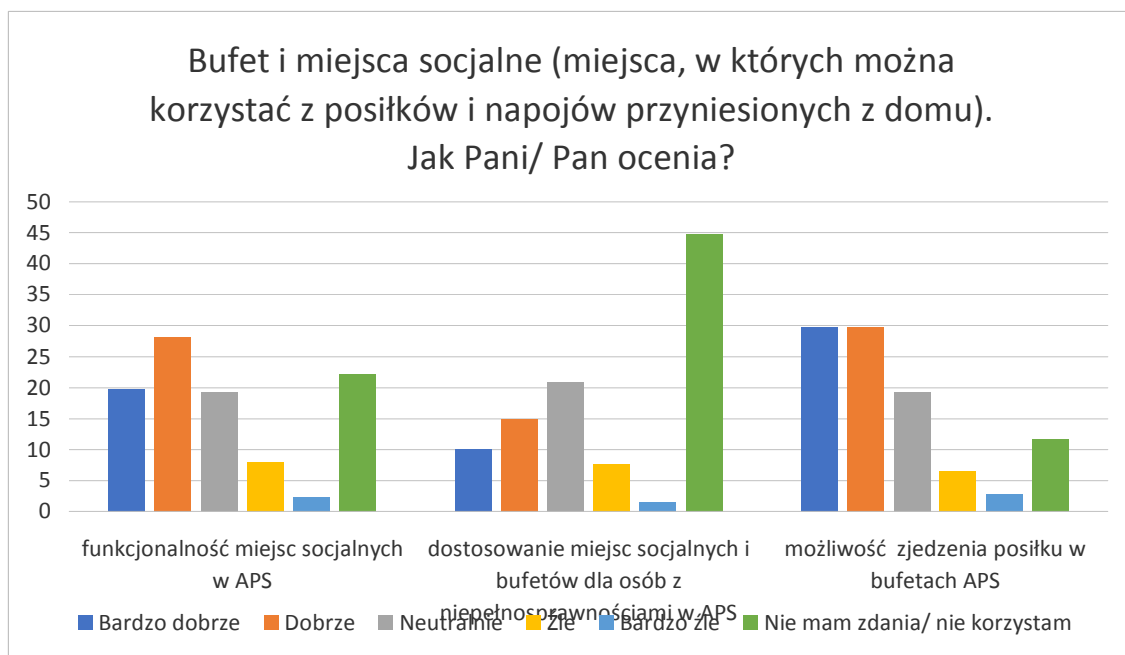
Ocena szatni

Samoobsługową szatnię na parterze budynku C oceniło 248 osób.

Funkcjonalność szatni oceniło bardzo dobrze 16,1%, dobrze 12,1%, neutralnie 18,5%, źle 8,5%, bardzo źle 10,5%, nie miało zdania lub nie korzystało 34,3% respondentów.

Ocena bufetu i miejsc socjalnych (miejsca, w których można korzystać z posiłków i napojów przyniesionych z domu)

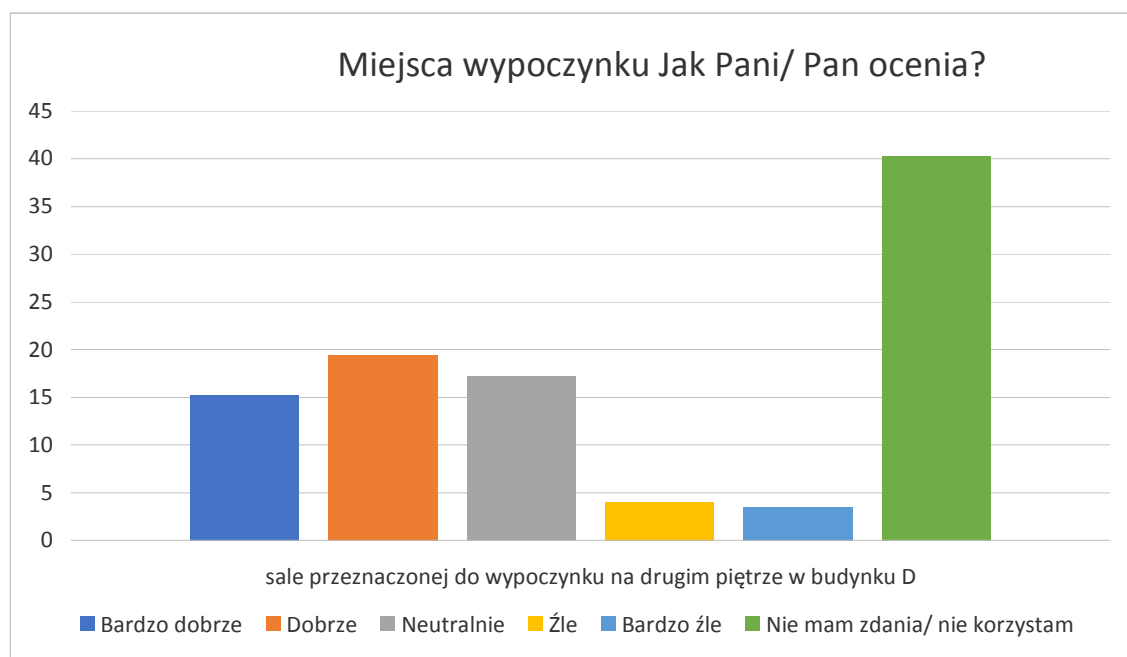

Bufet i miejsca socjalne oceniło 248 osób. Funkcjonalność miejsc socjalnych w APS bardzo dobrze oceniło 19,8% osób, dobrze 28,2%, neutralnie 19,4%, źle 8,1%, bardzo źle 2,4%, a nie miało zdania lub nie korzystało 22,2% respondentów.

Dostosowanie miejsc socjalnych i bufetów dla osób z niepełnosprawnościami w APS bardzo dobrze oceniło 10,1% osób, dobrze 14,9%, neutralnie 21%, źle 7,7%, bardzo źle 1,6%, a nie miało zdania lub nie korzystało 44,8% respondentów.

Możliwość zjedzenia posiłków w bufetach APS bardzo dobrze oceniło 29,8% osób, dobrze 29,8%, neutralnie 19,4%, źle 6,5%, bardzo źle 2,8%, a nie miało zdania lub nie korzystało 11,7% respondentów.

Ocena uczelniach miejsc / stref wypoczynku

Miejsca wypoczynku na drugim piętrze w budynku D oceniło 248 osób, w tym oceniło bardzo dobrze 15,3% osób, 19,4% dobrze, neutralnie 17,3%, źle 4%, bardzo źle 3,6%, nie miało zdania lub nie korzystało 40,3% respondentów.

Spostrzeżeniami dotyczącymi sali przeznaczonej do wypoczynku w budynku D oraz miejsc socjalnych i bufetów podzieliło się 111 respondentów.

„Salka socjalna w budynku D jest Fantastyczna – tego brakowało. Jednak jeszcze lepszym zagospodarowaniem, byłby 1 bufet, gdzie można kupić posiłek oraz 1 duża sala socjalna, z większą ilością stolików, gdzie można podgrzać i zjeść własne jedzenie. Ilość chętnych do skorzystania z pokoju socjalnego jest dużo większa niż ilość miejsc do siedzenia czy wydajność korzystania z sali”.

„Myślę, że nie byłoby dużym problemem ustawienie w miejscach ogólnodostępnych kucharek mikrofalowych dostępnych dla studentów i pracowników, choćby do podgrzewania posiłków dla małych dzieci – czasami studiują u nas studentki z małymi dziećmi – jak również dla pozostałych osób. W obecnej sytuacji skazani jesteśmy na dwa bufety, żeby móc zjeść coś na ciepło”.

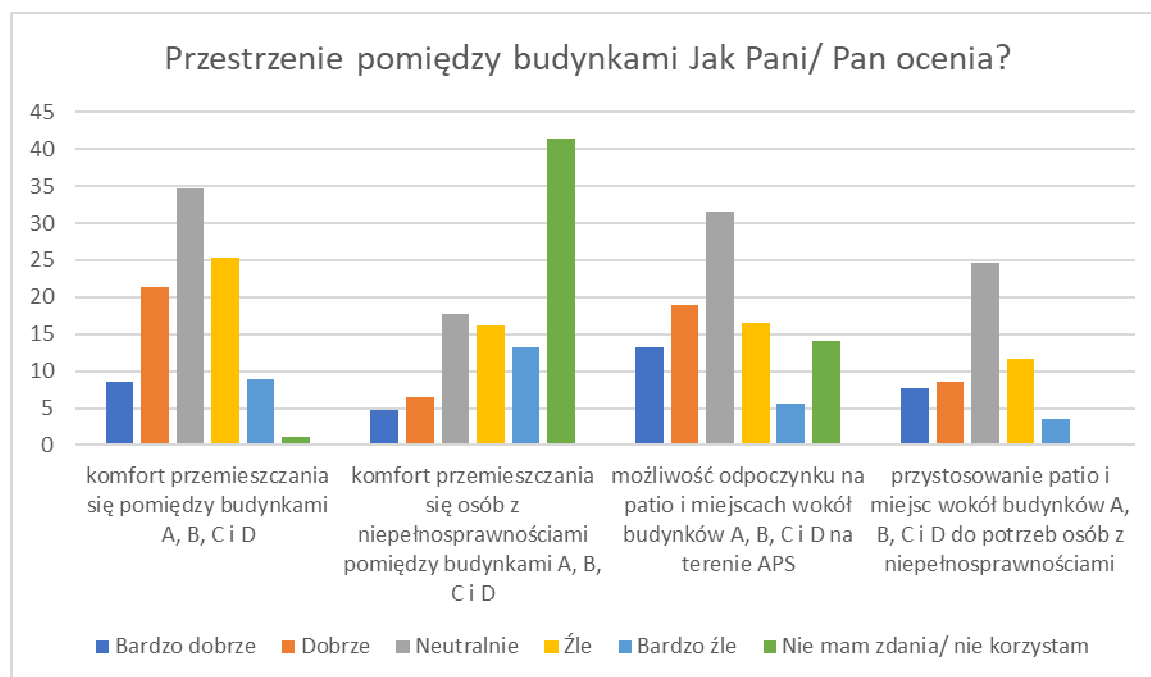
„Jedna, dłuższa przerwa obiadowa rozluźniłaby miejsce w bufetach i poprawiła komfort zarówno studentów, jak i wykładowców. Ponadto wciąż brakuje dostosowań dietowych, jak i

wykazu alergenów w posiłkach. Nie posiadamy chociażby opcji bez laktozy, czy bez glutenu, a przecież spożywanie diet free nie jest zwykle wyborem, a konsekwencją alergii, bądź nietolerancji pokarmowej. Nie wspominając o rybce, która nie jest opcją wegetariańską, czy opcji wegańskiej na kampusie”.

„Co do bufetów – zupełny brak opcji wegańskich, co dla mnie jest dużym minusem”.

„Miejsca te są okupowane przez studentów, zatem warto, by istniało miejsce wypoczynku tylko i wyłącznie dla wykładowców, w barkach często brakuje wolnych stolików dla wykładowcy”.

Ocena przestrzeni pomiędzy budynkami

Przestrzeń pomiędzy budynkami oceniło 248 osób. Komfort przemieszczania się pomiędzy budynkami A, B, C, i D bardzo dobrze oceniło 8,5% osób, dobrze 21,4%, neutralnie 34,7%, źle 25,4%, bardzo źle 8,9%, a nie miało zdania lub nie korzystało 1,2% respondentów.

Komfort przemieszczania się osób z niepełnosprawnościami pomiędzy budynkami A, B, C, i D bardzo dobrze oceniło 4,8% osób, dobrze 6,5%, neutralnie 17,7%, źle 16,1%, bardzo źle 13,3%, aż 41,5% nie miało zdania lub nie korzystało.

Możliwość odpoczynku w patio i miejscach wokół budynków A, B, C, i D bardzo dobrze oceniło 13,3% osób, dobrze 19%, neutralnie 31,5%, źle 16,5%, bardzo źle 5,6%, a 14,1% nie miało zdania lub nie korzystało.

Przystosowanie patio i miejsc wokół budynków A, B, C, D do potrzeb osób z niepełnosprawnościami bardzo dobrze oceniło 7, 7% osób, dobrze 8,5%, neutralnie 24,6%, źle 11,7%, bardzo źle 3,6%, aż 44% nie miało zdania lub nie korzystało.

Spostrzeżeniami dotyczącymi zagospodarowania patio i miejsc wokół budynków A, B, C i D podzieliło się 99 osób. Należy dać więcej leżaków, krzesełek, stolików, nowe ławki, więcej trawy i innej zieleni. Należy zwiększyć liczbę miejsc do parkowania samochodów. Należy dać daszki od deszczu w miejscu stojaków dla rowerów. Jest potrzeba zadaszonej palarni z miejscami do siedzenia na terenie lub w pobliżu uczelni. Jest potrzeba klubu studenckiego oraz ulepszeń przestrzeni pomiędzy budynkami pod kątem potrzeb osób z niepełnosprawnościami:

„Proponuję to miejsce wyposażyć w różne przestrzenie sensoryczne sprzyjające odpoczynkowi”.

„Ławeczki w okresie letnim, jakieś stoliki”.

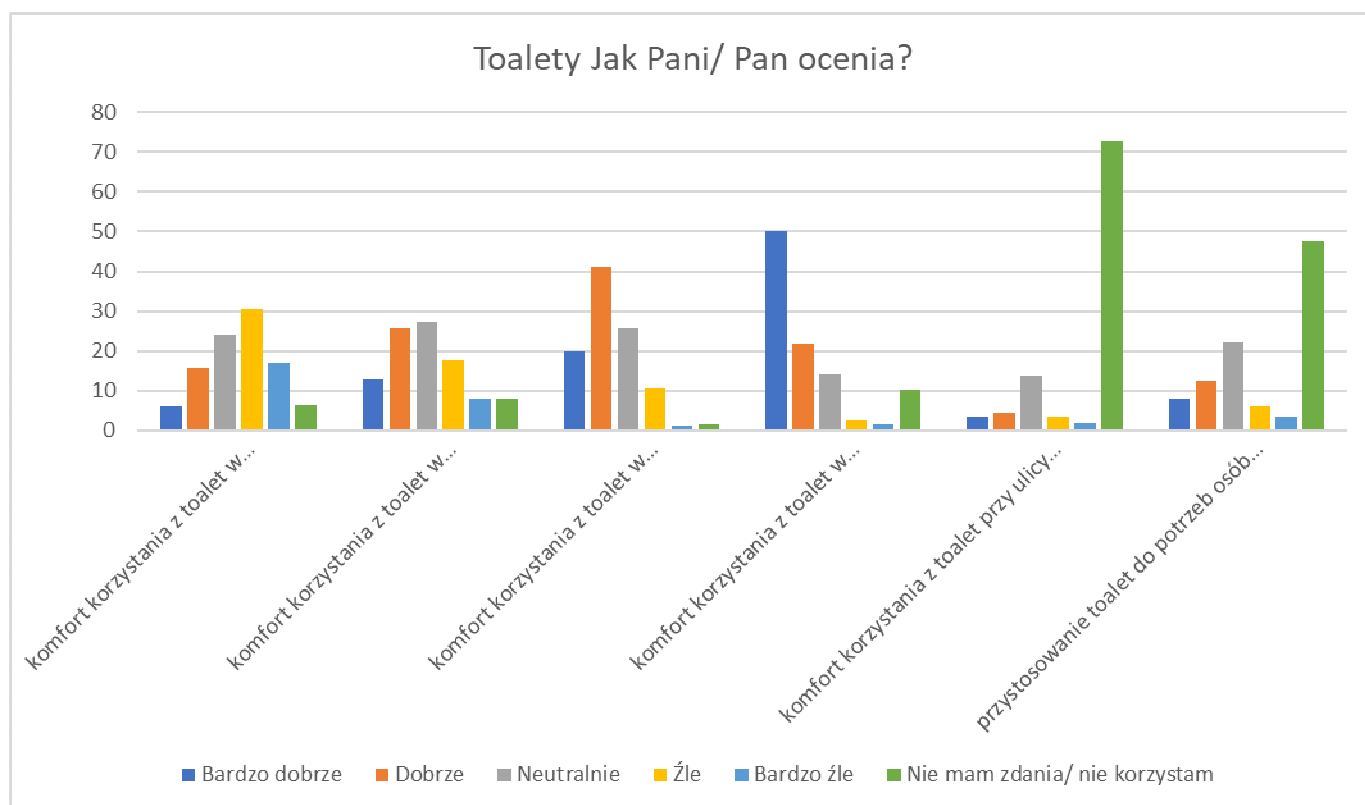
„Więcej miejsc do nauki na świeżym powietrzu”.

„Skoro i tak nikt się nie stosuje do zakazów palenia, to może zbudować jakąś odseparowaną przestrzeń dla palących, żeby ludzie dzień w dzień nie byli zmuszeni do przechodzenia przez papierosową chmurę dymu”.

„Patio mogłoby być bardziej zielone”.

„Kawiarnia, bar z stolikami na zewnątrz”.

Ocena toalet

Komfort korzystania z toalet w budynkach Uczelni oraz przystosowanie toalet do potrzeb osób z niepełnosprawnościami w APS oceniło 248 osób. Komfort korzystania z toalet w budynku A oceniło bardzo dobrze 6 %, dobrze 15,7%, neutralnie 24,2%, źle 30,6%, bardzo źle 16,9%, nie miało zdania lub nie korzystało 6,5% respondentów.

Komfort korzystania z toalet w budynku B oceniło bardzo dobrze 12,9 %, dobrze 25,8%, neutralnie 27,4%, źle 17,7%, bardzo źle 8,1%, nie miało zdania lub nie korzystało 8,1% respondentów. Komfort korzystania z toalet w budynku C oceniło bardzo dobrze 19,8%, dobrze 41,1%, neutralnie 25,8%, źle 10,5%, bardzo źle 1,2%, nie miało zdania lub nie korzystało 1,6% respondentów.

Komfort korzystania z toalet w budynku D oceniło bardzo dobrze 50%, dobrze 21,8%, neutralnie 14,1%, źle 2,4%, bardzo źle 1,6%, nie miało zdania lub nie korzystało 10,1% respondentów. Komfort korzystania z toalet w budynku przy ulicy Spiskiej oceniło bardzo dobrze 3,6%, dobrze 4,4%, neutralnie 13,7%, źle 3,6%, bardzo źle 2%, nie miało zdania lub nie korzystało 72,6% respondentów. Przystosowanie toalet do potrzeb osób z

niepełnosprawnościami w APS oceniło bardzo dobrze 8,1%, dobrze 12,5%, neutralnie 22,2%, źle 6%, bardzo źle 3,6%, nie miało zdania lub nie korzystało 47,6% respondentów.

Na pytanie dotyczące toalet w APS co warto zmienić, 67 osób nie wpisała komentarza lub wpisała nie wiem. Wśród komentarzy pojawiały się pozytywne opinie w formie krótkich sformułowań:

„Brak uwag. Toalety są czyste, zadbane”.

„Jest good”.

„Toalety są w większości czyste, ale nie zawsze użytkownicy przestrzegają zasad czystości”.

Spostrzeżenia dotyczące toalet w APS:

Uwagi dotyczące wszystkich toalet: to zwiększenie częstotliwości sprzątnięcia:

„Uważam, że warto byłoby zadbać o czystość. Niestety, ale toalety w budynku A bardzo często odrzucają”.

„W jeszcze większym stopniu dbać o porządek i sprawność urządzeń. Czasami papier leży, albo go nie ma, albo coś wisi niesprawnie”.

Częstsze uzupełnianie papieru i mydła:

„W budynku D: wkładać papier do dozowników i mydło”.

„częsty brak mydła do mycia rąk, brudne umywalki, przepełnione kosze na śmieci”.

Kolejną kwestią był powtarzający się zarzut do toalet w budynku A – ciasne, brzydkie zapach, wymagające remontu:

„Lepsza wentylacja w toaletach w budynku A”.

„Remont starych toalet w A jest konieczny”.

„W miarę możliwości unowocześniać toalety w budynku A”.

Wśród opinii były uwagi dotyczące zbyt ciężko otwierających się drzwi, braku klamek oraz słabej wentylacji w budynku D:

„W budynku D warto zmienić drzwi wejściowe”.

„Klamki w toaletach w budynku D”.

„Nie rozumiem, dlaczego toalety damskie w budynku D nie mają klamek – osoba z dłuższymi paznokciami może mieć kłopot z otwarciem drzwi. I nie podoba mi się logo APS w umywalkach – nieprzyjemnie jest mi lać brudną wodę na nasze logo. Super, że są ręczniki papierowe :) W toalecie damskiej bud. C na IV piętrze przydałaby się półka koło umywarek, żeby można było postawić na niej brudne/czyste naczynia”.

„W łazienkach w budynku D jest bardzo gorąco i nie są dostatecznie wentylowane. Unikam tych łazienek, ponieważ przez tą duchotę i nadmierne ciepło mam wrażenie, że za chwilę zemdleję”.

Wśród komentarzy były sugestie zamontowania wieszaków na ubrania i torebki w kabinach i poza nimi:

„Więcej wieszaków na ubrania w kabinach i poza nimi, czasem są one potrzebne przy myciu rąk”.

„Brakuje wieszaków na rzeczy w toalecie”.

„Dodać wieszaki na rzeczy na drzwiach, każdy ma torebki, bluzy i nie fajnie jest kłaść to na ziemi”.

„Proszę dodać wieszak na torebkę/okrycie wierzchnie”.

„Wieszak do powieszenia torebki na drzwiach”.

Wśród problemów zgłaszanych w komentarzach pojawiał się brak ciepłej wody oraz brzydki zapach w budynku B:

„W budynku B na III piętrze – od kilku lat w kranach płynie zimna woda”.

„Dotkliwy jest brak ciepłej wody w toaletach w budynku B”.

„Warto pomyśleć o umożliwieniu użytkownikom umycia rąk w ciepłej wodzie w budynku B, warto pomyśleć o umożliwieniu użytkownikom umycia rąk w toaletach w budynku D – woda leci kilka sekund”.

„Doprowadzić ciepłą wodę do toalet w budynku B”.

„Przed wszystkim możliwość skorzystania z "CIEPŁEJ WODY" w budynku B”.

„Uruchomić ciepłą wodę w bud. B, wprowadzić widoczny grafik sprzątania”.

„Z toalety w budynku B często czuć nieprzyjemny zapach”.

„Bardzo brzydki zapach z toalety w budynku B”.

Wśród komentarzy były sugestie zwiększenia liczby i uzupełniania na bieżąco różowych skrzyneczek:

„Skrzyneczki różowe są puste”.

„Więcej skrzynek ze środkami do obsługi miesiączki (podpaski, tampony). Aktualnie jest jedna na 4 budynki i wciąż pusta”.

„Dostępność różowych skrzynek w większej ilości łazienek”.

„Skrzynki ze środkami higieny osobistej”.

„Czystość, i drzwi i temperaturę oraz papier toaletowy i różowe skrzyneczki”.

Wśród opinii pojawiały się wskazania dotyczące ilości toalet męskich:

„Warto byłoby jednak dodać toalety męskie w budynku B”.

„Za mało toalet męskich w budynku C i A – Chcąc skorzystać z toalety w budynku C, mając zajęcia na piętrze VI, trzeba zejść aż na parter. Jest to niesamowicie denerwujące”.

„Toalety męskie prawie nie istnieją. Zrobić kilka toalet dostępnych dla wszystkich. Albo chociaż kilka męskich”.

„Poprawić jakość toalet męskich w A i B”.

Kolejną sugestią dotyczącą zmian w przeznaczeniu toalet pojawia się sugestia wprowadzenia toalet neutralnych płciowo:

„Mamy niewielu panów na naszej Uczelni, a czasami do toalety muszą iść bardzo daleko”.

„Marzę o łazience neutralnej płciowo”.

„Brakuje neutralnych płciowo toalet”.

„Byłoby super, gdyby część toalet była z założenia koedukacyjna”.

Wśród komentarzy dotyczących toalet dla osób niepełnosprawnych pojawiały się sugestie wprowadzenia wyraźniejszych oznaczeń:

„Wprowadzić wyraźne oznaczenia dla osób niepełnosprawnych. Toaleta, z której mogą bez ograniczeń korzystać wszyscy jest bez sensu”.

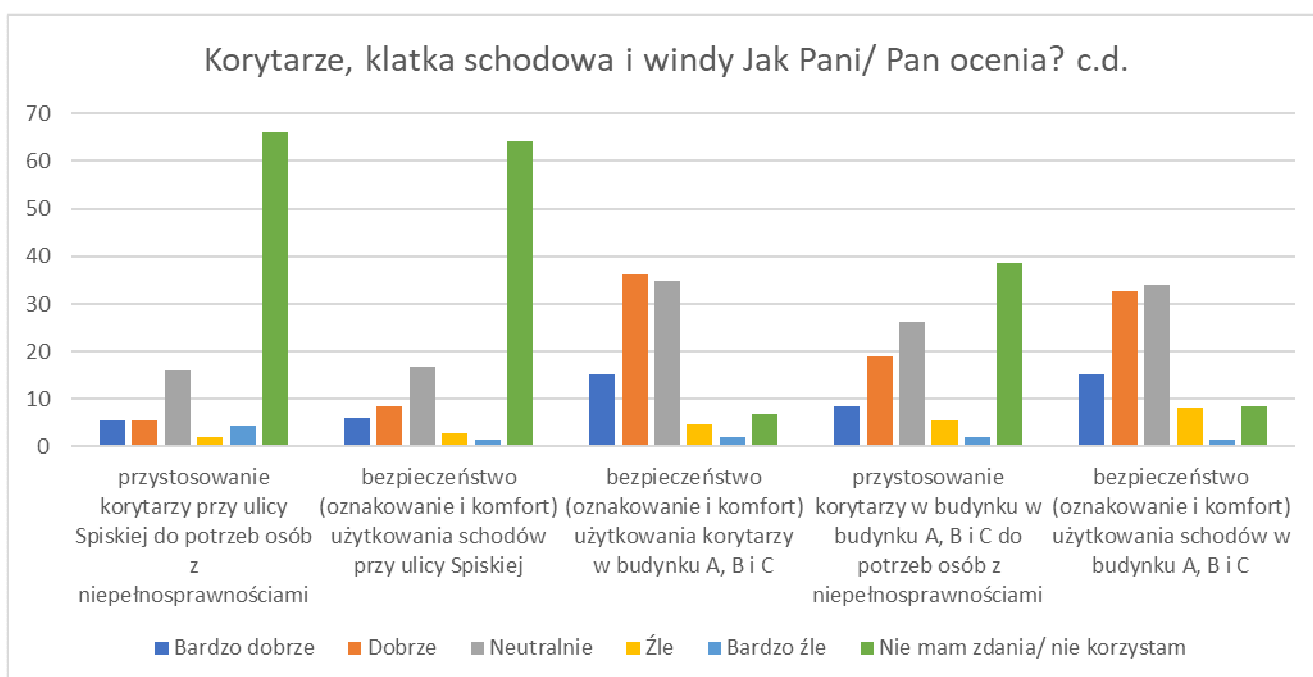
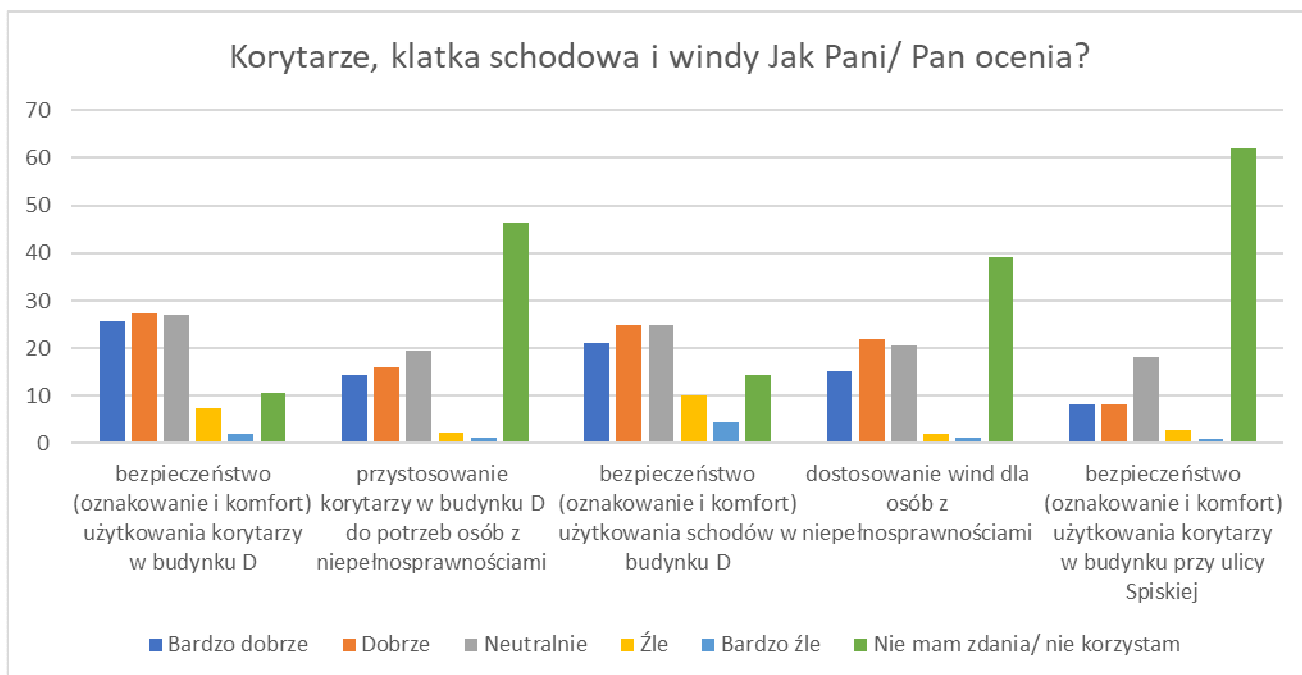
„Warto zaznaczyć, że do toalet dla osób z niepełnosprawnościami mają pierwszeństwo osoby z niepełnosprawnościami. Często są zajęte, bo ktoś nie chce korzystać z toalet wspólnych”.

Kwestią dotyczącą toalet przy ul. Spiskiej były komentarze dotyczące estetyki i czystości:

„Ale miło, że w końcu Spiska została wspomniana. Jeżeli chodzi o nasze Spiskowe toalety to jest ich dużo ale są ciasne, wiem metrażu nie da się zmienić. Studenci zauważyli że, na Szczęśliwickiej są różowe skrzynki. Chyba pozazdrościli, bo sobie sami taką zmontowali w łazience z kartonu przy pokoju studenckim (II piętro), leży na kaloryferze. Ręczniki papierowe na Spiskiej są minimalnie chłonne, ledwo co chłoną wodę z rąk. Niektóre dozowniki na mydło są uszkodzone, na pewno w pokoju studenckim, przy aneksie kuchennym – ale tego chyba nikt po prostu wcześniej nie zgłosił. Zamek w [prawej] kabinie w toalecie przy pokoju studenckim często się zacina zamykając delikwenta w środku, chociaż to można zostawić, takie drobiazgi dodają charakteru naszemu instytutowi”.

„Przy ulicy Spiskiej toaleta jest bardzo mała i zwyczajnie brzydka”.

Ocena korytarzy, klatek schodowych i wind w budynkach

Korytarze, klatkę schodową i windy oceniło 248 osób. Bezpieczeństwo (oznakowanie i komfort) użytkowania korytarzy w budynku D oceniło bardzo dobrze 25,8% osób, dobrze 27,4%, neutralnie 27%, źle 7,3%, bardzo źle 2%, nie miało zdania 10,5% respondentów.

Przystosowanie korytarzy w budynku D do potrzeb osób z niepełnosprawnościami oceniło bardzo dobrze 14,5%, dobrze 16,1%, neutralnie 19,4%, źle 2,4%, bardzo źle 1,2%, nie miało zdania aż 46,4% respondentów.

Bezpieczeństwo (oznakowanie i komfort) użytkowania schodów w budynku D oceniło bardzo dobrze 21%, dobrze i neutralnie po 25%, źle 10,1%, bardzo źle 4,4%, nie miało zdania 14,5% respondentów.

Dostosowanie wind dla osób z niepełnosprawnościami oceniło bardzo dobrze 15,3%, dobrze 21,8%, neutralnie 20,6%, źle 2%, bardzo źle 1,2%, nie miało zdania 39,1% respondentów.

Bezpieczeństwo (oznakowanie i komfort) użytkowania korytarzy w budynku przy ulicy Spiskiej oceniło bardzo dobrze 8,1%, dobrze 8,1%, neutralnie 18,1%, źle 2,8%, bardzo źle 0,8%, nie miało zdania aż 62,1% respondentów.

Przystosowanie korytarzy przy ulicy Spiskiej do potrzeb osób z niepełnosprawnościami oceniło bardzo dobrze 5,6%, dobrze 5,6%, neutralnie 16,1%, źle 2%, bardzo źle 4,4%, nie miało zdania aż 66,1% respondentów.

Bezpieczeństwo (oznakowanie i komfort) użytkowania schodów przy ulicy Spiskiej oceniło bardzo dobrze 6%, dobrze 8,5%, neutralnie 16,9%, źle 2,8%, bardzo źle 1,6%, nie miało zdania aż 64,1% respondentów.

Bezpieczeństwo (oznakowanie i komfort) użytkowania korytarzy w budynku A, B i C oceniło bardzo dobrze 15,3%, dobrze 36,3%, neutralnie 34,7%, źle 4,8%, bardzo źle 2%, nie miało zdania 6,9% respondentów.

Przystosowanie korytarzy w budynku A, B i C do potrzeb osób z niepełnosprawnościami oceniło bardzo dobrze 8,5%, dobrze 19%, neutralnie 26,2%, źle 5,6%, bardzo źle 2%, nie miało zdania 38,7% respondentów.

Bezpieczeństwo (oznakowanie i komfort) użytkowania schodów w budynku A, B i C oceniło bardzo dobrze 15,3%, dobrze 32,7%, neutralnie 33,9%, źle 8,1%, bardzo źle 1,6%, nie miało zdania 8,5% respondentów.

Aż 245 osób napisało spostrzeżenia na temat infrastruktury bytowej Akademii dotyczące oznakowania i przemieszczania się pomiędzy budynkami. Respondenci wskazali na mało widoczne i niewystarczające oznakowanie schodów i przejść pomiędzy budynkami.

W szczególności dotarcie do budynku D stanowi duże utrudnienie dla studentów i osób z niepełnosprawnościami:

„W bud. D oznakowania na korytarzach. Oznakowanie schodów należałoby zmienić na bardziej kontrastujące – połączenie kolorystyki schodów, ścian i światła – nie daje komfortu poruszania się. Nie połączono tu funkcjonalności z estetyką (kolorystyka korytarzy i klatek schodowych pozostawia wiele do życzenia, sprawdziłaby się w warunkach szpitalnych). Brak swobodnego przemieszczania się między bud. D a C (wystarczyło zalanie piwnic i przejścia nie było, poza tym jest dość nieczytelnie oznakowane dla osób, które tu są na co dzień, natomiast dla kogoś, kto jest po raz pierwszy w Akademii, labirynt...)”.

„Lepsze oznakowanie przejścia łącznikiem z budynku D do pozostałych budynków”.

„Przybyło sal z możliwością prowadzenia zajęć warsztatowych, pogorszony jest komfort docierania na zajęcia z uwagi na znaczące odległości pomiędzy budynkami, wszystkie budynki mają słabo oznakowane ważne miejsca i przeznaczenie sal, rozwiązanie: na każdym piętrze spis najważniejszych – znajdujących się na nim biur, sal dydaktycznych etc. Nie poprawiły się warunki socjalne nauczycieli – dalej w większości przebywają w tych samych przeludnionych, nieestetycznych i karygodnie wyposażonych gabinetach”.

„Warto byłoby jasno wskazać kierunki komunikacji pomiędzy poszczególnymi blokami (A, B, C i D)”.

„Lepsze przejścia do budynku D”.

„Mam obawy co do schodów w budynku D. Jest tam bardzo jasno. Nie jestem pewna, czy dla osób z dysfunkcją wzroku są to bezpieczne schody. Może warto pomyśleć o naklejkach na schody”.

„wprowadzić oznakowanie w miejscach połączeń budynków, by łatwo się było odnaleźć do jakiego budynku się przeszło (skoro w oficjalnie posługujemy się oznaczeniami A, B, C, D)”.

„To, co korzystne dla osób z niepełnosprawnością, to niebezpieczne dla pozostałych (oznaczenie schodów żółtymi wypukłymi liniami: w tłumie w trakcie ewakuacji będziemy się o te linie masowo potykać)”.

Spostrzeżenia dotyczące wind

Wśród opinii pojawiło się kilka dotyczących funkcjonowania windy w budynku D oraz braku wind w budynku A. Co do budynku D, to większość osób wskazujących na problem wind podkreślała jej nie wystarczającą prędkość poruszania się:

„Z mojej perspektywy jest zbyt mało wind – są godziny, kiedy nie sposób z nich skorzystać. Zbyt wiele czasu zajmuje przemieszczanie się między budynkami, pewnie jest to kwestia do zmiany dzięki mądrym planowaniu miejsca zajęć dla poszczególnych pracowników i grup studenckich. W strefach relaksu (np. 4. piętro budynek C) brakuje kwiatów”.

„Nie ma wind w budynku A”.

„Winda w budynku D jest tak okrutnie wolna, że możliwe jest przejście spod windy w budynku D do windy w budynku B, wjechanie nią na pierwsze piętro i dojście do windy w budynku D zanim ta pokona to jedno piętro. Wiem, bo to testowaliśmy. Warto by było coś z tym zrobić. Brakuje też windy w budynku A – osoba na wózku lub z inną niepełnosprawnością ruchową miałaby niezły spacer, żeby dostać się na zajęcia”.

„Brak windy pomiędzy wszystkimi kondygnacjami budynku A”.

Spostrzeżenia dotyczące przestrzeni wspólnych (korytarze i patio)

Wśród komentarzy przeważają opinie na temat estetyki i oświetlenia korytarzy oraz przestrzeni między budynkami. Respondenci wprost wskazują na potrzebę doposażenia budynków o rośliny, wygodne ławki i krzesła oraz wodopoje. Kilka osób zwróciło uwagę na brak palarni, która spowodowałaby „uwolnienie” bramy wjazdowej:

„Więcej roślin. W budynku D dużym plusem są szerokie korytarze w przeciwieństwie do budynku B, ale nie sądzę, żeby to było do zmiany”.

„Wygodniejsze krzesła proszę. i więcej wodopoi”.

„Na piętrze 4 w budynku C są kanapy. Przydałoby się więcej w różnych miejscach budynków. Należałoby zadbać o poprawę sieci Wi-Fi, wentylację sal w budynku D i dobrze działający sprzęt multimedialny we wszystkich budynkach”.

„W wielu salach nie działają żaluzje, a są rozwinięte przez co jest ciemno”.

„Ławki na patio są już bardzo stare”.

„Można dodać więcej stolików, ławek na korytarzach. W budynku D jest tak biało w aulach (szczególnie ta ściana za wykładowcą i biurko) że bolą oczy. Chyba najlepiej byłoby dodać trochę kolorów do biurka wykładowcy”.

„Powinno być więcej miejsc do siedzenia na korytarzach”.

„Ławki przed uczelnią byłyby dobrym pomysłem”.

„Należy zadbać o wentylację”.

„Więcej zieleni”.

„bardzo mało jest roślin na uczelni, a szkoda”.

„Więcej źródełek z wodą”.

„Maszyna z wodą pitną mogłaby być na każdym piętrze”.

„Przydałby się puffy, sako, wygodniejsze meble do wypoczynku”.

„Ja bym postawiła na większy komfort wypoczynku w czasie przerw i doposażyła korytarze w miękkie siedziska”.

„Organizacja przestrzeni do palenia zmniejszy tłok przy bramie ewakuacyjnej. Dodatkowe oznakowania schodów w budynku D”.

„Palarnie, schody w D”.

Spostrzeżenia dotyczące parkingu

Jednym z istotnych problemów respondentów jest brak miejsc parkingowych. Wśród opinii pojawiają się komentarze i prośby o udostępnienie miejsc parkingowych także dla studentów.

„Więcej miejsc parkingowych”.

„Jeszcze raz apeluję o parking dla pracowników APS”.

„Wciąż nie ma wystarczającej liczby miejsc na parkingu dla wykładowców – Pan Kanclerz nie reaguje na zgłoszenia, że studenci parkują na miejscach dla pracowników – może by tak wreszcie zostały podjęte ostrzejsze działania wobec wykonawcy parkingu – kolejne miesiące i nic się nie dzieje. Resztę infrastruktury jakoś się przeżyje – do końca roku zostało niewiele – przemęczymy się ze słabo działającymi komputerami w pokojach, ze szwankującym Internetem, słabą komunikacją dotyczącą niedostępnością sal konferencyjnych/seminaryjnych. Miało być lepiej, a jest jak jest”.

„Czekam niecierpliwie na parking, zwłaszcza, że ostatnio "władza" odgrodziła się szlabanem, pozbawiając nas nawet tych kilka miejsc na drodze dojazdowej do patio”.

„Dlaczego nikt nie zapytał o parking? Komfort parkowania i infrastrukturę oraz ocenę liczby miejsc parkingowych dla osób z niepełnosprawnością do realnych potrzeb. Osoby z niepełnosprawnością najczęściej korzystają z transportu, który na nich nie czeka tylko odjeżdża. A inna kwestia to, że na miejscach parkingowych na terenie uczelni parkują studenci pełni, więc dla pracowników nie ma miejsca”.

„Parking dla studentów”.

Uwagi dotyczące bufetu i automatów

Respondenci wskazują na wysokie ceny w bufetach oraz ich zbyt małą liczbę. Jedną z sugestii na zmianę tego stanu jest wprowadzenie automatów z żywnością w budynkach A, B i D:

„Wiem, że to pewnie zewnętrzne firmy o tym decydują, ale ceny w bufetach czy łączniku mogłyby być troszkę niższe, jednak w końcu jesteśmy studentami”.

„Trzeba zadbać o toalety w budynku B i też A i C, super były by automaty w D, żeby nie przechodzić przez cały kampus po jedzenie”.

„Na niektórych piętrach przydałyby się automaty, np. w budynku B”.

Spostrzeżenia dotyczące toalet

W odpowiedziach respondentów pojawiają się komentarze na temat estetyki i czystości toalet w budynku A, B, C i D. Choć zdaniem osób odpowiadających w ostatnich latach wiele toalet zostało wyremontowanych, to niektóre wciąż wymagają inwestycji.

„Aktualnie "odstrasza" już tylko budynek B i łazienki w budynku A (które są po prostu bardzo małe). Wiadomo, że taki remont jest dużym kosztem dla Uczelni, ale warto taki remont mieć na uwadze w przyszłości. Warunki w budynku C i D oceniam bardzo dobrze”.

„W starszych budynkach o czystość toalet, szczególnie męska toaleta w budynku A na, bodajże, drugim piętrze, widać, że nie była od bardzo długiego czasu odnawiana”.

Spostrzeżenia dotyczące wydarzeń w Akademii Pedagogiki Specjalnej

Wśród opinii pojawiły się opinie wskazujące na potrzebę organizacji konkretnych wydarzeń społecznych:

„Mamy teraz tyle miejsca. Chciałbym, byście dodali wydarzenie związane z krwiodawstwem. Moje zwolnienie ze względu na krwiodawstwo nie jest honorowane więc przynajmniej chciałbym móc oddać krew na miejscu by nie latać po Warszawie. Skorzystałaby na tym uczelnia oraz potrzebujący. Praktycznie wszystkie uczelnie mają akcje oddawania krwi, nie rozumiem czemu uczelnia APS nie ma na to możliwości”.

„Warto umieścić na korytarzach zasady 'savoir vivre': jak się zachowywać, nie przeklinać, mówić półgłosem, bo mogą być zajęcia, ustąpić przestrzeń w windzie dla osób z niepełnosprawnościami”.

REKOMENDACJE OGÓLNE

- zadbanie o właściwą wentylację i nawilżenie powietrza oraz komfort termiczny, ze szczególnym uwzględnieniem budynku D
- rozpowszechnienie wśród społeczności APS informacji o możliwości korzystania i sposobie rezerwacji pomieszczeń do pracy własnej
- usprawnienie rezerwacji pomieszczeń z możliwością rezerwacji na bieżąco i z uwidocznieniem informacji o zajętości pomieszczenia
- udostępnienie pomieszczeń do nauki studenckiej podczas weekendów dla osób studiujących niestacjonarnie
- instalacja na komputerach oprogramowania do analizy danych
- tak szybko, jak to możliwe dostosowanie oznaczeń w budynku D i w Instytucie Edukacji Artystycznej, szczególnie na klatkach schodowych z uwzględnieniem zasad bezpieczeństwa
- należy wyposażyć budynki w znaki graficzne umożliwiające sprawne dotarcie do czytelnicy oraz zwiększyć jej dostępność dla osób ze zróżnicowanymi potrzebami
- wprowadzenie spójnej numeracji i informacji o rozmieszczeniu pomieszczeń w budynku D (zamieszczenie informacji na stronie uczelni a na kampusie – nie tylko na podłodze, lecz także na wysokości wzroku)
- udostępnienie przejścia parterem w budynku D
- uruchomienie na stałe w budynku D szatni
- instalacja dozowników wody pitnej w budynku D i w Instytucie Edukacji Artystycznej
- wyposażenie budynku D w automaty z napojami i przekąskami
- dostosowanie drzwi do obsługi przez osoby z różnymi możliwościami fizycznymi, wyposażenie drzwi do damskich toalet w klamki zamiast uchwytów
- wymiana pulpitów przy krzesłach na większe, bardziej ergonomiczne i uwzględnienie osób leworęcznych, zastosowanie ergonomicznych krzeseł
- zamontowanie wieszaków na torby/plecaki przy ławkach w salach dydaktycznych

- modyfikacja oświetlenia na bardziej sprzyjające, z możliwością regulacji
- wprowadzenie do przestrzeni budynku D roślinności i nienachalnych dekoracji
- zwiększenie w budynku D liczby miejsc do siedzenia (krzesel i puf)
- udostępnienie pomieszczeń do odpoczynku także dla osób pracujących
- wymiana tablic kredowych na suchościernalne
- udostępnienie w toaletach w budynku B ciepłej wody
- powinno być więcej bufetów, miejsc socjalnych i miejsc wypoczynku we wszystkich budynkach. Powinny one być lepiej wentylowane i lepiej dostosowane do osób z różnymi potrzebami.
- należy wyposażyć uczelnię w większą liczbę leżaków, krzesełek, stolików i nowe ławki, a także zadbać o przestrzeń zewnętrzną, tj. zadbać o to, aby było więcej zieleni (trawy i innych roślin)
- należy zwiększyć częstotliwość sprzątania i uzupełnia środków czystości.
- ważne jest zwiększenie komfortu pracy nauczycieli w gabinetach/pokojach (rozdzielenie dużej grupy pracowników jednego zakładu w dodatkowych pomieszczeniach)
- istotne jest wyposażenie gabinetów nauczycieli w działający sprzęt komputerowy, a także zapewnienie pracownikom dostępu do komputerów
- zasadna jest modernizacja sal w budynkach A, B, C (odnowienie ścian, wymiana podłóg, nowe rolety)
- zaleca się usunięcie niepotrzebnych przedmiotów z sal dydaktycznych oraz gabinetów nauczycieli (stare rzutniki, meble, połamane krzesła)
- zaleca się zadbanie o wyposażenie gabinetów i sal dydaktycznych w odpowiedni sprzęt biurowy: papier, flamastry
- ważne jest zorganizowanie miejsca do przechowywania materiałów dydaktycznych oraz prac studentów (dodatkowe szafki)
- ważne jest rozważenie możliwości rezygnacji z zamykania większości sal dydaktycznych